

ክፍል 4

ወንጌልን መስበክና ደቀ መዝሙር ማድረግ

ከቤተ ክርስቲያን ተልዕኮዎች አንዱ ዓምድ ወንጌልን ለፍጥረት ሁሉ የማድረስ ታላቅ ተልዕኮ ነው። ይህ ወንጌልን የማድረስ ተልዕኮ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከትንሣኤው በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ የሰጣቸው ትዕዛዝ ነው። እንዲህ ሲል፡-

ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ። እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ በእስከ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው፤ ያዘዝኋችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት እድርጓቸዉ። እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ (ማቴ 28:18-20)።

ይህ ትዕዛዝ አስቀድሞ በትንቢት የተነገረና በመጽሐፍ የተጻፈ ነው። «ክርስቶስ መከራ ይቀበላል፤ በሦስተኛውም ቀን ከሙታን ይነሣል፤ በስሙም ንስሐና የኃጢአት ስርየት ከኢየሩሳሌም ጀምሮ በአሕዛብ ሁሉ ይሰበካል ተብሎ እንዲሁ ተጽፎአል» (ሉቃ 24:46-47)። ጌታም ወደ አባቱ ቀኝ ከማረጉ በፊት «ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ፤ በኢየሩሳሌምም በይሁዳም ሁሉ በሰማርያም እስከ በምድር ዳርም ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ» (ሐዋ 1:8) በማለት ደቀ መዛሙርቱን አገዛዥቸዋል። እንግዲህ ይህ አስቀድሞ በመጽሐፍት የተጻፈውና ጌታ ኢየሱስም ከእርጉቱ በፊት ደቀ መዛሙርትን ያዘዛቸው ወንጌል ለፍጥረት ሁሉ እንዲሰበኩና የእርሱ ምስክሮች እንዲሆኑ ነው።

ወንጌልን መስበክ ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መከራ መቀበልና በሦስተኛው ቀን ከሙታን መነሣት፤ በስሙም ስለሚሆነው ንስሐ፤ የኃጢአት ስርየትና እምነት መናገርን እንዲሁም ላመኑት የጌታን ትምህርት እንዲጠብቁ ማስተማርን ያጠቃልላል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ የሰጣቸው ትእዛዝ ሁለት መሠረታዊ ተግባሮችን ያጠቃልላል። እነርሱም፡-

- ወንጌልን ለፍጥረት ሁሉ መስበክ እና
- የጌታ ደቀ መዛሙርት ማድረግ

ናቸው። እነዚህን በዝርዝር እንደሚከተለው እንመለከታለን።

ምዕራፍ 15 ወንጌልን ለፍጥረት ሁሉ መስበክ

15.1 የክርስቶስ ወንጌል - የመስቀሉ ቃል ነው።

ወንጌል¹⁵⁰ ስርጭት ማለት የክርስቶስን አዳኝነት ላልሰማው ሰው ሁሉ ወንጌልን (የምስራቹን ቃል) ማድረስ ማለት ነው። የወንጌል ስርጭት አድማስ ዓለም ሁሉ (የምድር ዳርቻ) ነው።

እንግዲህ የወንጌል¹⁵¹ መሠረታዊ መልዕክቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዓለም ኃጢአት በመስቀል ላይ መከራን ተቀበለ፤ ሞተ በሦስተኛው ቀን ተነሣ፤ በእርሱ የሚያምኑ ሁሉ የዘላለም ሕይወት ይወርሳሉ የሚል ነው። ይህ የምስራች ቃል ነው። የክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ለኃጢአተኞች (ለሰዎች ሁሉ) ወንጌል ከመስበኩ ጋር፤ ለዎች ንስሐ ከመግባታቸውና በስሙም የኃጢአት ስርየት ከመቀበላቸው ጋር የተያያዘ ነው።

ለሌሊትም ሐዋርያው ጳውሎስ «እኛ ግን የተሰቀለውን ክርስቶስን እንሰብካለን» (1ቆሮ 1:23) እንዳለ ወንጌል መስበክ ማለት የተሰቀለውንና ከሙታን ተለይቶ የተነሣውን ክርስቶስን መስበክ ማለት ነው። ይህ የመስቀሉ ቃል ይባላል። ይህ በእምነት ለሚቀበለው ደህንነትን የሚያስገኝ ቃል፤ የሚለውጥ ቃል ነው። «የመስቀሉ ቃል ለሚጠፉት ሞኝነት፤ ለእኛ ለምንድን ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነውና» (1ቆሮ 1:18)።

የክርስቶስ መስቀል¹⁵² የመታረቂያ ሥፍራ ነው። እግዚአብሔርና ሰው የታረቁበት፤ ሰውና ሰውም የታረቁበት። ሰው ከእግዚአብሔር ጋር በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ሊታረቅ የዘላለም ሕይወት ያገኛል። እንዲሁም መጽሐፍ እንደሚል

¹⁵⁰ ወንጌል GK: evaggelion - good news, Anglo Saxon: godspel - story concerning God, good story. Eng:evangel, or godspel - good message. ወንጌላዊ- evangelist. evangelistes (ev - well, angelos- a messenger) - a messenger of good or a preacher of the gospel.

¹⁵¹ ወንጌል:- የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ሕይወትና አገልግሎት የያዘ መጽሐፍ ወንጌል ይባላል (ማር 1:1)። የጌታን ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወቱንና ትምህርቱን መመስከር ወንጌል ነው (ሐዋ 20:24)። እንዲሁም ወንጌል የእግዚአብሔር የማዳን ኃይል ነው (ሮሜ 1:16)።

¹⁵² መስቀል- የሚለው ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ በተለያዩ አገላለጽ ተገልጿው ይገኛል። የመስቀያው እንጨት መስቀል ነው (ማቴ 27:32)። ጌታ ኢየሱስ በመስቀል ላይ የተቀበለው መከራም «መስቀል» ይባላል (1ቆሮ 1:17-18)። የወንጌል አውነትም መስቀል ተብሏል (ገላ 5:11)። መስቀል- የጌታን ሕይወትና ሞቱን በአጠቃላይ ያመለክታል (ዕብ 12:2)። ወንጌልን የሚቃወሙ ደግሞ የመስቀሉ ጠላቶች ናቸው (ፊሊ 3 :18)።

እርሱ ሰላማችን ነውና፤ ሁለቱን ያዋሐደ በአዋጅ የተነገሩትንም የትእዛዛትን ሕግ ሽሮ በመካከል ያለውን የጥል ግድግዳን በሥጋው ያፈረሰ፤ ይህም ከሁለታቸው አንድን አዲስን ሰው በራሱ ይፈጥር ዘንድ ሰላምንም ያደርግ ዘንድ፤ ጥልንም በመስቀሉ ገድሎ በእርሱ ሁለታቸውን በአንድ አካል ከእግዚአብሔር ጋር ያስታርቅ ዘንድ ነው» (ኤፌ 2:14-16)።

መስቀል፡- መጠላላትን መግደያ (ማጥፊያ) ቦታ ነው። በአሕዛብና በአይሁድ መካከል የነበረው የጥል ግድግዳ የፈረሰውና ከሁለቱ አንድ አዲስ ሰው የተገኘው በመስቀሉ ነው። መስቀል፡- ሰዎች አይሁድና አሕዛብ ሳይባሉና ልዩነት ሳይኖር በአንድነት በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን የዘላለም ሕይወት ለመቀበል ከእግዚአብሔር ጋር የታረቁበት ቦታ ነው። ስለዚህ እኛ ሁላችን ከእግዚአብሔር ጋር «ጠላቶች ላለን ከእግዚአብሔር ጋር በልጁ ሞት ከታረቅን፤ ይልቁንም ከታረቅን በኋላ በሕይወት እንድናለን፤» (ሮሜ 5:10)።

በመስቀል ላይ የፈሰሰው የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ሰላምን ያመጣ ለሰላም የፈሰሰ ደም ነው። «በእርሱም በኩል በመስቀሉ ደም ሰላም አድርጎ በምድር ወይም በሰማያት ያሉትን ሁሉ ለራሱ እንዲያስታርቅ ፈቅዶአልና» (ቆላ 1:20)። በሰማይም ቢሆን በምድር ሰላም የሚመጣው በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ብቻ ነው። «መጽሐፍ ደም ሳይፈስ ስርየት የለም» (ዕብ 9:22) እንደሚል የኃጢአት ስርየት የሚያስገኝ በመስቀል ላይ የፈሰሰው ነውርና እድፍ የሌለበት የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ነው (1ጴጥ 1:18-19)።

መስቀል፡- ሰው ከዕዳ ነፃ የሚሆንበት ስፍራ ነው። ሰው ሁሉ በኃጢአቱ ምክንያት ለእግዚአብሔር ባለ ዕዳ ነው። ይህ ዕዳ የተከፈለው በኢየሱስ ክርስቶስ የመስቀል ሞት ነው። «በእኛ ላይ የነበረውን የሚቃወመንንም በትእዛዛት የተጻፈውን የዕዳ ጽሕፈት ደመሰሰው እርሱንም በመስቀል ጠርቆ ከመንገድ አስወግዶታል» (ቆላ 2:14)። እንዲሁም በሌላ ሥፍራ «በእንጨት የሚሰቀል ሁሉ የተረገመ ነው ተብሎ ተጽፎአልና ክርስቶስ ስለ እኛ እርግማን ሆኖ ከሕግ እርግማን ዋጀን» (ገላ 3:13) እንደሚል በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምን ሁሉ እርግማን የተወገደለት የኃጢአት ዕዳው የተከፈለለትና በምትኩ ነፃነትን ያገኘ ሰው ነው።

መስቀል በጨለማ የኖረን ሕዝብ ብርሃን ያበራሰታል፤ የብርሃን ስፍራ ነው። በጨለማ መመላለስ ከእግዚአብሔር ጋር ንብረት የሌለበት በኃጢአት ውስጥ መኖር ነው (1ዮሐ 1:6)። ጨለማ የመባዘንና የአመጸ ምሳሌ ነው። ጨለማ የልቅሶና የጥርስ ማፋጨት ስፍራ ነው (ማቴ 25:30)። «የጨለማው ሥልጣን» (ሉቃ 22:53) በጨለማ ዓለም ገዢዎች (ኤፌ 6:12) ሥር ያለ ሥልጣን ነው።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በሞቱ «ከጨለማ ሥልጣን አዳነን» (ቆላ 1: 13)። ብርሃን የሆነ እግዚአብሔር የጠራን «ከጨለማ ወደ ብርሃን ከሰይጣን ሥልጣን ወደ እግዚአብሔር ዘወር» (ሐዋ 26:18) እንድንል «ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃን» (1ጴጥ 2:9) ነው። ስለሆነም የእግዚአብሔር ቃል «ቀድሞ ጨለማ ነበራችሁ አሁን ግን በጌታ ብርሃን ናችሁ» (ኤፌ 5:8) በማለት በጌታ የሚያምኑት ከጨለማ የወጡ በብርሃን የሚመላለሱ የብርሃኑ ተካፋዮች መሆናቸውን በማስረገጥ

ይናገራል። ይህ ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ የመሰቀል ሞትና ትንሣኤ የተገኘ የዘላለም በረከት ነው።

በወንጌል የተሰበከው፣ ስለ ዓለም ሁሉ ኃጢአት በመስቀል ላይ የሞተው በሦስተኛው ቀን ሞትን ድል አድርጎ የተነሣው የእግዚአብሔር አንድያ ልጅ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ሰዎችን የሚያድነው «ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሞተ፣ ተቀበረም፣ መጽሐፍ እንደሚል በሦስተኛው ቀን ተነሣ፤» (1ቆሮ 15:3) የሚለውና በሐዋርያት የተሰበከው ወንጌል ነው። ከዚህ ውጭ ያለው ሁሉ «ሌላ ኢየሱስ» ነው።¹⁵³

ወንጌል፡- በሰው ያልተዘጋጀ፣ በሰው ዘንድ ተቀባይነት እንዲኖረው ተብሎ ያልተቀነባበረ (1ቆሮ 2:1-5)፣ ነገር ግን በኢየሱስ ክርስቶስ የተፈጸመውን የማዳን ሥራ የሚገልጽ፣ ሰውን ከኃጢአት ባርነት፣ ከሰይጣን እስራት፣ ከዘላለም ሞት ነጻ የሚያወጣ (ዮሐ 8:31-32) ሰዎችን የሚያድን የእግዚአብሔር ኃይል ነው (ሮሜ 1:16፣ 1ቆሮ 1:18)።

በክርስቶስ የሚያምን እውነትን የሚናገር እውነትን የሚመሰክር ነው። ሰይጣን የሐሰት አባት ስለሆነና እውነትም በእርሱ ውስጥ ስለሌለ ሰዎችን ይታልላል በልባቸውም ክፉ ሀሳቡን ያደርጋል (ዮሐ 8:44)። ዓለሙም በክፉ ተይዟል (1ዮሐ 1:9)። እውነት ግን ነጻ ያወጣል፣ ይቀድሳል (ዮሐ 8:32፣ 17:17)። እውነት ኢየሱስ ክርስቶስ ነው (ዮሐ 14:6)። ስለሆነም ወንጌልን መመስከር ሰዎች የሐሰት አባት ከሆነው ከሰይጣን ሥልጣን እውነትና ብርሃን ወደሆነው ወደ እግዚአብሔር ዘወር እንዲሉ (ሐዋ 26:18፣ 2ቆሮ 4:3-4)፣ የአጋንንት ከሆነው ከጣዖት አምልኮ ወደ እግዚአብሔር እንዲመለሱ (1ተሰ 1:9) የምሥራቹን ቃል መስበክ ነው። ይህ ዓለምን ከእግዚአብሔር ጋር የማስታረቅ አገልግሎት (2ቆሮ 5:17-20) ነው። ይህም የመንፈስ ቅዱስን ኃይል በመቀበልና ወደ ዓለም በመሄድ፣ የክርስቶስ ምስክርና (ሐዋ 1:8) መልእክተኛ (ሉቃ 24:29፣ ዮሐ 20:21) መሆን እንዲሁም በሚድኑትና በሚጠፉት ዘንድ የክርስቶስ መዓዛ (2ቆሮ 2:15) መሆን ነው።

ወንጌል - የመንግሥት ወንጌል (ማቴ 24:14)፣ የእግዚአብሔር ወንጌል (1ጴጥ 4:7)፣ የዘላለም ወንጌል (ራእ 14:6) ነው። የክርስቶስን አዳኝነት የምሥራች ብሎ ለሰው ሁሉ የሚያውጀው ይህ ወንጌል የእግዚአብሔር ወንጌል (1ተሰ 2:2፣ 9 ፣ 1ጴጥ 4:9)፣ የሰላም ወንጌል (ሕፌ 6:15)፣ የመዳን ወንጌል (ሕፌ 1:13) የክርስቶስ የክብር ወንጌል (2ቆሮ 4:4) ነው። ይህም ወንጌል ራሱ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው (ሮሜ 1:1-4)።

ስለዚህ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚነገረው ወንጌል ነው፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ሰባኪና የምሥራች አብሳሪ ነው። ጌታ ኢየሱስ ወንጌልን ሰብኳል (ማቴ 4:23፣

¹⁵³ ብዙ ሃይማኖቶች ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ነቢይ እንደሆነ፣ ታምራት እንዳደረገና ሊከበር እንደሚገባው ያስተምራሉ። ኢየሱስ ክርስቶስን ከብዙ ቅዱሳን አንዱ አድርገውም ይናገራሉ። ይህ እነርሱ የሚሰብኩት አሁን በክብር በአብ ቀኝ የተቀመጠውን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ሳይሆን «ሌላ ኢየሱስ» ነው። የመጽሐፍ ቅዱስ ኢየሱስ ክርስቶስ ከቅዱሳን ወይም ከነቢያት አንዱ ሳይሆን እርሱ ፍጹም የሆነ የእግዚአብሔር ልጅ ነው።

11:5፣ ማር 1:14፣ ሉቃ 4:18)። ወንጌል የሚናገረው ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው (ማር 1:1፣ ሮሜ 15:19፣ 1ቆሮ 9:12፣ ገላ 1:7)።

15.2 ወንጌል ስርጭት የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው።

ዓለምን ስለ ኃጢአት፣ ስለ ጽድቅ፣ ስለ ፍርድ የሚወቅስ መንፈስ ቅዱስ ስለሆነ (ዮሐ 16:7-11) ወንጌል ስርጭት የሚከናወነው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነው (ሉቃ 24:49፣ ሐዋ 1:8)። ይህ ሲሆን ~~መንግሥት ሰማያት ትገፋለች~~ (ማቴ 11:12) የጌታም ቃል በኃይል ያድጋል፣ ያሸንፋል (ሐዋ 19:20)። ወንጌል የእግዚአብሔር ኃይል በመሆኑ (ሮሜ 1:16፣ 1ቆሮ 1:18) ወንጌልን በግልጽነትና በሥልጣን የምትሰብክ ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ታላቅነት ታያለች።

ወንጌልን መስበክ የሚቻለው ከላይ ከሆነ ኃይል በመልበስ ነው። የጌታ ደቀ መዛሙርት የእግዚአብሔርን መንግሥት ወንጌል ለመስበክ ብቃት አልነበራቸውም። እግዚአብሔር ከተገለጠለትና ኃይልንም ከሰጠው ሰው በስተቀር ወንጌልን ለመስበክ ብቁ ማንም የለምና። በምድራዊ ጥበብ ወንጌልን መስበክ አይቻልም። «ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ» (ሐዋ 18:28) ማስረዳት የሚቻለው በእግዚአብሔር ጸጋ ነው። ይህም የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው።

ስለሆነም ጌታ ደቀ መዛሙርቱን «... እናንተ ግን ከላይ ኃይል እስክትሰብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ» አላቸው (ሐዋ 1:8)። ደቀ መዛሙርቱን «ሂዱ» ብሎ ያዘዘ ጌታ (ማቴ 28:18-20) ኃይልን እስክትሰብሱ ግን «ቆዩ» ይላቸዋል። መሄዳቸው ኃይልን ከሰበሱ በኋላ እንዲሆን ነው። ይህም ኃይል ከላይ ከሰማይ የሆነና እርሱ ራሱ ከሚልከው መንፈስ ቅዱስ የሚሰጥ ነው። «መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ፣ በኢየሩሳሌምም በይሁዳ ሁሉ በሰማርያም እስከ ምድር ዳርም ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ አለ» (ሐዋ 1:8)። (በተጨማሪ ስለ መንፈስ ቅዱስ በዚህ መጽሐፍ ምዕራፍ 12 የቀረበውን ይምልከቱ።)

እንግዲህ የወንጌል መስካሪ የጌታ ደቀ መዝሙር የሆነ ሰው ሁሉ ነው። ወንጌል የሚሰበከው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነው። የተስፋ ቃል ከአባቱ ተቀብሎ ይህን ኃይል ከላይ ለደቀ መዛሙርቱ የሚልከው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። የመንፈስ ቅዱስን መውረድ ተስፋ የሰጠው እግዚአብሔር ነው። ስለሆነም እግዚአብሔር ወንጌል ሰባኪ ነው።

እምነት አፍንፍ ልብን፣ ውጪውንና ውስጡን በማመላለል ነው። በእፍ የሚነገረው በልብ የሞላውን ሲሆንና ልብ ደግሞ አፍን መግዛት ሲችል ነው። «ኢየሱስ ጌታ እንደሆነ በእፍህ ብትመስክር እግዚአብሔርም ከሙታን እንዳስነሣው በልብህ ብታምን ትድናለህና» (ሮሜ 10:9)።

መልካም የምሥራች ተናጋሪ ሰው የሚሄዱ እግሮች ያሉት ወንጌልን የሚሰብክ ነው (10:14)። ጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ወንጌልን ለመስበክ «ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ» (ማር 16:15) ብሎ እንዳዘዛቸው መሄድ ወንጌልን የማዳረስ ትልቅ

ከፍል ነው። «መልካሙን የምሥራች የሚያወሩ እግሮቻቸው እንዴት ያማሩ ናቸው?» (ሮሜ 10:15)።

ወንጌል የሚመሰክርላቸው የምኩራብ አለቆች (ሐዋ 18:8)፣ ካህናት (6:7)፣ አገር ገዢዎች (13:8-12)፣ አዛዦችና የገንዘብ ኃላፊዎች (8:27፣ 38)፣ ነጋዴዎች (16:14)፣ ዓሣ እጥማጆች (ሉቃ 5:10)፣ ቀራጮች (5:27-28)፣ የጦር መኮንኖች (23:47)፣ ሰዎች ሁሉ (1ጢሞ 2:4) ናቸው።

ወንጌል የሚሰበክው በምኩራብ (ሐዋ 9:20)፣ በወንዝ ዳር (ሐዋ 16:13)፣ በወህኒ ቤት (16:31)፣ በገበያ (17:17)፣ በቤት (20:20)፣ በቤተ መንግሥት (24:24-25)፣ በመርከብ (27:25)፣ በትምህርት ቤት (19:9)፣ በቦታ ሁሉ ነው። ይህ ሲሆን የጌታ ቃል በእንደ ሁሉ ይስፋፋል (13:49)።

ወንጌል የሚሰፋፋበት መንገድ እንደ እንድሪያስ «መጥታችሁ እዩ» (ዮሐ 1:40)፣ እንደ ሳምራዊቷ ሴት «ያደረግሁትን የነገረኝን ኑና እዩ» (ዮሐ 4:28)፣ እንደ ጴጥሮስ «ንስሐ ግቡ» (2:38)፣ እንደ ጳውሎስና ሲላስ «እመንና ትድናለህ» በማለት (16:31)፣ እንደ ሕዝቅኤል ኃጢአታቸውን የሚያስጠነቅቅ ጉበኛ (ሕዝ 3:17-19) በመሆን ነው።

ወንጌል የሚዳረሰው እንደ በእንድ በሆነ ምስክርነት (ዮሐ 4:7፣ 26)፣ በጥቂት ወይም በብዙ በተሰበሰበ ሕዝብ በመናገር (ሐዋ 2:14-16፣ 13:15፣ 43) ወይም መልዕክትን በጽሑፍ በማስተላለፍ (2ተሰ 3:17፣ 1ዮሐ 2:1፣ ይሁዳ 3) ሊሆን ይችላል።

እግዚአብሔር የምሥራቹን ቃል በነቢያቱ በኩል በብሉይ ኪዳን ዘመንም ተናግሯል። ሐዋርያው ጳውሎስ በነቢዩ በኢሳይያስ የተነገረውን በመጥቀስ በሮሜ 10:15-16 ላይ እንዲህ ይላል፡- «የምሥራች የሚያወሩ እግሮቻቸው እንዴት ያማሩ ናቸው ተብሎ እንደ ተጻፈ ካልተላኩ እንዴት ይሰብካሉ? ነገር ግን ሁሉ ለምሥራቹ ቃል አልታዘዙም። ኢሳይያስ፡- ጌታ ሆይ፣ ምስክርነታችንን ማን አመነ? ብሎአልና»። በተመሳሳይ ሁኔታ በዕብ 4:2 ላይ «ለእነዚያ ደግሞ እንደ ተነገረ ሰእኛ የምሥራች ተሰብክልናልና» በማለት ለቀደሙትም የምሥራቹ እንደተሰበከ ይናገራል።

በዚህም ስብከት «እብርሃም በእግዚአብሔር አመነ ጽድቅም ሆኖ ተቆጠረለት» (ገላ 3:8)። እግዚአብሔር ለሰዎች የጽድቅን ወንጌል የሚሰበክው ሰው ሁሉ በእርሱ አምሳል በመፈጠሩ፣ የሰው ነፍስ ሁሉ የእርሱ በመሆኗና ሰው በኃጢአቱ ምክንያት ከእርሱ ተለይቶ እንዲኖር ስለማይፈልግ ነው። እግዚአብሔር ለፍጥረቱ ይገድደዋል። ፍቅር ግድ ይለዋል።

15.3 እግዚአብሔር ወንጌል ሰባኪ ነው።

ሰውን አስቀድሞ የሚፈልግ የሚጠራ እግዚአብሔር ነው። አዳምን ከተሸሸገበት «አዳም አዳም ወዴት ነህ?» (ዘፍ 3:10) ብሎ እንደጠራው በዘመናት ሁሉ

እያንዳንዱን ሰው የሚፈልግ እግዚአብሔር ነው። እርሱ የጠፋውን በግ ፈላጊ ነው።

እግዚአብሔር ወንጌል ሰባኪ ነው። መጽሐፍ «... እግዚአብሔር አሕዛብን በእምነት እንዲያጸድቅ አስቀድሞ አይቶ። በእንተ አሕዛብ ሁሉ ይባረካሉ ብሎ ወንጌልን ለአብርሃም አስቀድሞ ሰበከ» (ገላ 3:8) ይላል። በነቢያት የነበረው የክርስቶስ መንፈስም በወንጌል ስለሚገኘው መዳንና ክብር ተናግሯል (1 ጴጥ 1:10-12)።

ሰዎች ሁሉ ይድኑ ዘንድ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሆኖ ሳለ ደህንነት የሚያገኙት ደግሞ እግዚአብሔር ያዘጋጀውን የመዳን መንገድ የሚቀበሉት ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚል ዓለም በጥበብዋና በምርምር እግዚአብሔርን ማወቅ አትችልም። እንደ ግሪኮች ጥበበኞች ነን የሚሉት እግዚአብሔር የዘጋጀውን የደህንነት መንገድ አምነው ካልተቀበሉ በቀር ጥበባቸው ወደ ደህንነት አያደርሳቸውም። እግዚአብሔርን ማወቅ የሚቻለው ለሰው አእምሮ ሞኝነት የሚመስለውን በእግዚአብሔር ዘንድ ግን የእግዚአብሔር ጥበብ የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን ነው። «... የእግዚአብሔር ኃይልና የእግዚአብሔር ጥበብ የሆነው ክርስቶስ ነው» (1ቆሮ 1:21-24)። የትኛውም የሰው ጥበብ በእግዚአብሔር ፊት አያቀርብም የትኛውም ኃይል ወደ ላይ ወደ እግዚአብሔር ከፍ አያደርግም።

እንግዲህ የጌቶች ጌታ የነገሥታት ንጉሥ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ሞተ የሚለው እንደ ግሪኮች ላሉ ፈላስፎች ሞኝነት ይመስላል። ለፈላስፎች በመስቀል የሚሞት ለአዳኝነት የሚበቃ አይመስላቸውምና። እንደ አይሁድ ላሉ ሃይማኖተኞች ደግሞ በመስቀል ላይ የሚሞት እርግማን ያለበት እንጂ ጻድቅ ሰው ሊሆን አይችልም ብለው ለሚያስቡ በመስቀል የሞተው ኢየሱስ አዳኝ ነው የሚለው ማሰናከያ ሆኖባቸዋል (1ቆሮ 1:18-23)። የእግዚአብሔር ጥበብ ግን ጻድቅ የሆነውን የነገሥታት ንጉሥ የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን በመስቀል እንዲሞት መፍቀዱና በእርሱ የሚያምኑ ሁሉ የዘላለም ሕይወት ይኖራቸው ዘንድ ያህን መንገድ ማዘጋጀቱ ነው።

በኃጢአት ምክንያት ሰው የተጣላው (የተለያየው) ከእግዚአብሔር ጋር ነው። ሰው ከኃጢአቱ እንዲመለስና እንዲታረቅ የሚማልደው እግዚአብሔር ነው። ሰው የሚታረቀውም ከእግዚአብሔር ጋር ነው። በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን (ሰውን ሁሉ) ከራሱ ጋር የሚያስታርቀው እግዚአብሔር ነው። ይህ ወንጌል ሰባኪው እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን የአስታራቂነት መልእክት ሰጣት።

እግዚአብሔር ወንጌል ሰባኪ ስለሆነና ሰው ሁሉ ከእርሱ ጋር እንዲታረቅ ስለሚወድድ የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት የማስታረቅ አገልግሎት ነው። ሰውን ከእግዚአብሔር ጋር ማስታረቅ እንዲታረቁም መለመን።

የሆነው ሁሉ፣ በክርስቶስ ከራሱ ጋር ካስታረቀን የማስታረቅም አገልግሎት ከሰጠን ከእግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔርም በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን ከራሱ ጋር ያስታርቅ ነበረና በደላቸውንም አይቆጥርባቸውም ነበር። ... በእኛም የማስታረቅ ቃል አኖረ። እንግዲህ እግዚአብሔር በእኛ እንደሚማልድ ስለ ክርስቶስ መልእክተኞች ነን፤ ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ ብለን ስለ ክርስቶስ አንለምናለን (2ቆሮ 5:18-20)።

«እግዚአብሔር በእኛ እንደሚማልድ» እንደሚል የቤተ ክርስቲያን ተግባር ከእግዚአብሔር የተሰጣትን «ከአምላካችሁ ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ» የሚል መልእክት ማድረስ ነው። አስቀድሞ ያመኑትን ክራሱ ጋር በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ያስታረቀ እግዚአብሔር። ሁሉ በእርሱ ሆኗልና። ከዚያም የማስታረቅን አገልግሎት የሰጠ እግዚአብሔር ነው።

እግዚአብሔር የሚጠራና የሚልክ እምላክ ነው። እግዚአብሔር አብርሃምን (ዘፍ 12:1-4)፣ ዮሴፍን (ዘፍ 45:4-8)፣ ሙሴን (ዘጸ 3:10)፣ ነቢያትን (2ዜና 36:15-16፣ ኤር 7:25)፣ ልጁን (ገላ 4:4)፣ መንፈስ ቅዱስን (ዮሐ 14:26፣ ገላ 4:6) ልኳል። ጌታ ኢየሱስ በአብ እንደተላከ እርሱ ደግሞ ደቀ መዛሙርትን ልኳል (ማቴ 28:18-20፣ ሉቃ 24:33፣ ዮሐ 20:21)። ስለዚህ ወንጌል ሥርጭት ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር የእርሱ የሆነው ጌታ በሰጠው ትዕዛዝና ሥልጣን ለጌታ ደቀ መዛሙርት ለማፍራት ወደ ዓለም መሄድን፣ ያመኑትን ማጥመቅና ማስተማርን ያጠቃልላል። በዚህ ተግባር ትዕዛዙን የሰጠው ጌታ ሁልጊዜ ከመልእክተኛው ጋር ይሆናል (ማቴ 28:20)።

15.4 የወንጌል መልእክት ትኩረት

ወንጌል የምሥራች ቃል ማለት ሲሆን የምሥራቹም እግዚአብሔር የሠራው ሥራ ነው። ይህም እግዚአብሔር ሰውን ከኃጢአት ለማዳን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ያዘጋጀውን የማዳን ኃይል ያበስራል። ወንጌል የሚያድነው በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምነውን ሁሉ ነው። መጽደቅም በእምነት ነው።

ወንጌል የእግዚአብሔርን ጽድቅ ይገልጣል። «በወንጌል አላፍርምና፤ አስቀድሞ ለአይሁዳዊ ደግሞም ለግሪክ ሰው፣ ለሚያምኑ ሁሉ የእግዚአብሔር ኃይል ለማዳን ነውና። ጽድቅ በእምነት ይኖራል ተብሎ እንደተጻፈ የእግዚአብሔር ጽድቅ ከእምነት ወደ እምነት በእርሱ ይገለጣልና» (ሮሜ 1:16-17)።

ወንጌል ነውር የሌለበት ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ በመሞትና ከሙታን ተለይቶ በመነሣት ለሰው ሁሉ የኃጢአትን ዋጋ በመክፈሉ (2ቆሮ 5:14-15፣ 1ጴጥ 1:18-19)፣ ኃጢአትን መሻሩን (ዕብ 9:26)፣ የጥል ግድግዳን በሥጋው ማፍረሱን (ኤፌ 2:14-15)፣ በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን የዲያብሎስን ሥልጣን በሞቱ መሻሩን (ዕብ 2:14፣ ቆላ 2:14-15) የሚያውጅ የምሥራችና የድል ቃል ነው (ሉቃ 4:16-19)።

በወንጌል ስብከት ትኩረት ሊደረግባቸው ከሚገባቸው መልእክቶች መካከል የመከተሉት ይገኛሉ።

1. «እነሆ ነፍሳት ሁሉ የእኔ ናቸው»
2. «ሰው ሁሉ የእግዚአብሔር ክብር ጉድሎታል»
3. ሰዎች ሁሉ ይድኑ ዘንድ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው

4. «በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የሰም»
5. «ሰአብርሃምና... ለዘሮቹም አይልም... ለዘርህም ይላል- እርሱም ክርስቶስ»
6. «ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ»
7. «ሰው በእንጀራ ብቻ አይኖርም»
8. «ዳግመኛ ካልተወሰደህ በቀር»

15.4.1 «እነሆ ነፍሳት ሁሉ የእኔ ናቸው»

ሰው ሕይወትን የሰጠ እግዚአብሔር ነው። «ሰውን ከምድር አፈር አበጀው፤ በአፍንጫውም የሕይወት እስትንፋስን እፍ አሰበት፤ ሰውም ሕያው ነፍስ ያለው ሆነ» (ዘፍ 2:7)። ይህ እግዚአብሔር እፍ ያለው ሕያውነት (ነፍስ) እፍ ብሎ ሕይወትን ወደ ሰጠው ወደ እግዚአብሔር ይመሰሳል።

እግዚአብሔር የፍጥረቱ ሁሉ ባለቤትና ጌታ ሲሆን በተለይ ደግሞ በሰው ላይ እፍ ባለው እስትንፋስና ሕያው በሆነው የሰው ነፍስ ላይ የተሰየ ባለቤትነት አለው። እግዚአብሔር የሰውን መንፈስ የሠራ (ዘካ 12:1) የሰው ሁሉ ነፍስ አባት (ዕብ 12:9) «የሰው ሁሉ ነፍስ አምላክ» (ዘዳ 16:22) ነው። ይህም ሰው በእግዚአብሔር አምላል የመፈጠሩ ምሥጢር ነው።

ነፍስ ሁሉ ወደ ፈጣሪዋ ወደ እግዚአብሔር ትመለሳለች። እግዚአብሔር በሰው ውስጥ ያለውን መንፈሱንና እስትንፋሱን ወደ ራሱ ይሰበስባል (እ.ዮ 34:13-15)። እሁንም የጻድቃን ነፍሳትም በአዲሲቷ ኢየሩሳሌም በእግዚአብሔር ዘንድ ተሰብስበዋል (ዕብ 12)። በገነት ናቸው (ሱቃ 23:43)።

ጌታም ሲያስተምር ነፍስን ማንም መግደል እንደማይችል በነፍስ ላይ ሥልጣን ያለው አንዱ እግዚአብሔር ብቻ እንደሆነ ተናግሯል (ማቴ 10:28)።

የሰው የዕድሜ ዘመኑ በሙሉ ተጠቅልሎ ቢተመን አንድ ዋና ምርጫ በማድረግ ላይ የተወሰነ ይሆናል። ይኸውም፡- በሥጋና በነፍስ መካከል መምረጥ ነው። በምድር ላይ አስተዋይ ሰው ሊያደርገው የሚገባው ዋና ነገር ነፍሱን ማዳን መሆኑን ሰው «ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያጉድል ምን ይጠቅመዋል?» (ማቴ 16:26) በማለት ጌታ ኢየሱስ አስተምሯል። ለዘላለም ሰራስ የሚከማች ውርስ፣ የዘላለም ርስት ይህ ነው - ነፍሱን ማዳን።

የእያንዳንዱ ሰው ነፍስ የእግዚአብሔር ነው። እያንዳንዱም ሰው በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት ይቀርባል። ሕይወትን ሰጪ ጌታ የዘላለም ሕይወትን ለመስጠት ሥልጣን አለው። ነፍስ የእርሱ ብቻ ነችና። ስለዚህ ክላራዊትም ሁሉ እጅ ሳይቀር የሰውን ነፍስ ይሻዋል (ዘፍ 9:5-6)።

«እነሆ፣ ነፍሳት ሁሉ የእኔ ናቸው፣ የአባት ነፍስ የእኔ እንደሆነች ደግሞ የልጅ ነፍስ የእኔ ናት፤ ኃጢአት የምትሠራ ነፍስ እርስዋ ትሞታለች» (ሕዝ 18:4)። የኃጢአተኛ ነፍስ መጨረሻዋ ሞት ነው (ቁ 13:18)። የጻድቅ ነፍስ ደግሞ በሕይወት ትኖራለች (ቁ9:17:19)። በሕይወት መኖር ከእግዚአብሔር ጋር

ለዘላለም በደስታ መኖር ሲሆን የነፍስ መሞት ማለት ደግሞ ለዘላለም ክእንዚአብሔር ተለይቶ በለቅሶና ጥርስ ማፋጨት መኖር ነው። ሁለተኛ ሞት ይህ ነው (ራእ 20:14)። እግዚአብሔር ለኃጢአት የሚሰጠው ፍርድ ሞት ነው (ሮሜ 6:23)።

ሞት የነፍስና የሥጋ የመለያያ ጊዜ ነው። «ነፍሳቸውን ታወጣለህ ይሞታሉም፤ ወደ አፈራቸውም ይመለሳሉ» (መዝ 104:29) እንደሚል ከአፈር የሆነው የሰው ሥጋ ወደ መጣበት ወደ አፈር ይመለሳል (ዘፍ 3:19)። ነፍስ ግን ከሥጋ ጋር አትሞትም አትበሰብስም። ስለዚህ «በሚሞት ሥጋችሁ ኃጢአት አይንገሥ» (ሮሜ 6:12) ይላል።

የሚሞተው በሕይወት ይዋጥ ዘንድ» (2ቆሮ 5:4) እንደሚል የሰው የሚሞት ሰውነቱ በሕይወት እንዲለወጥ እንጂ እንዳይሞት ይህ የእግዚአብሔር ህሳብ ነው። እግዚአብሔር የሠራንም ለሕይወት ነው። ሞትን የሚመርጠው ሰው ራሱ ነው።

መጽሐፍ «የሰው ልጆች ነፍስ ወደ ላይ እንደምትወጣ የእንስሳም ነፍስ ወደ ታች ወደ ምድር እንደምትወርድ የሚያወቅ ማን ነው?» (መክ 3:20) ይላል። እዎ ይህን እግዚአብሔር ያውቃል። ስለዚህም ነው ይኸው መጽሐፍ «አፈርም ወደ ነበረበት ምድር ሳይመለስ፤ ነፍስም ወደ ሰጠው ወደ እግዚአብሔር ሳይመለስ ፈጣሪህን አስብ» የሚለው (መክ 12:7)። እንግዲህ ነፍስ ሁሉ የእግዚአብሔር ስለሆነ፤ ነፍስም ወደ ፈጣሪዋ ስለምትሄድና የነፍስ ዋጋው ከምንም ጋር ስለማይወዳደር ሰውን ሁሉ በክርስቶስ እመንና ነፍስህን አድን ማለት ይገባል (ማር 8:37)። ይህ ወንጌልን ማድረስ ነው።

15.4.2 «ሰው ሁሉ የእግዚአብሔር ክብር ጎድሎታል»

የእግዚአብሔር ክብር ዘላለማዊ ነው። የክርስቶስ ወንጌል ሰዎችን የሚጠራው ወደ ዘላለም ክብር ነው (2ተሰ 2:14)። በክርስቶስ የሚያምኑት መጨረሻቸው የዘላለም ክብር ነው። ለእግዚአብሔር ልጆች የተመደበው የክብር ነፃነት ነው (ሮሜ 8:21)። ደህንነት ከዘላለም ክብር ጋር ነው (2ጢሞ 2:10፤ 1ጴጥ 5:10)። የጌታ ክብር በእርሱ ከሚያምኑት ጋር የሚኖር ክብር ሲሆን እንደ መስተዋት እያብለጨለጨ ከክብር ወደ ክብር ይለወጣሉ (2ቆሮ 3:18)። ከሞትም በክብር ይነሣሉ (1ቆሮ 15:43)፤ ሰውነታቸውም (ሥጋቸውም) የክርስቶስን ክቡር ሥጋ እንዲመስል ይለወጣል (ራሲ 3:21)። ወደ ፊት የሚገለጠው ክብር ታላቅ ነው (2ቆሮ 4:17፤ ሮሜ 8:18)።

ክብር የእግዚአብሔር ባሕርይ ነው፤ የእግዚአብሔር መገለጫው ነው። እርሱ የክብር አምላክ ነውና። እግዚአብሔር ስለ ድል አድራጊነቱ ክብር ሁሉ ለእርሱ ነው (ራእ 19:1)። እርሱ በሚገኝበት ቦታ (ክተማ) ሁሉ የእግዚአብሔር ክብር ይገኛል (ራእ 21:11፤ 23)።

እግዚአብሔር ሰውን የፈጠረው ያለ ኃጢአት ቅን አድርጎ ነው (መክ 7:29)። ሁሉ እጅግ መልካም ነበር (ዘፍ 1:31)። ነገር ግን በአዳም ምክንያት ኃጢአት

ወደ አለም ገባ። ሰው ሁሉ አይሁዳዊ ወይም ግሪክ ሳይለይ ሁሉም የአዳም ልጅ ከአዳም የወረሰው ኃጢአት አለበት (ሮሜ 5:12-21)። ኃጢአትን በሚመለከት በሰው ዘር መካከል ልዩነት የለም። «ልዩነት የለምና፤ ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጉድሉአቸዋል፤ በኢየሱስ ክርስቶስም በሆነው ቤዛነት በኩል እንዲያው በጸጋው ይጸድቃሉ» (ሮሜ 3:23-24)።

ሁሉም ሰው ልዩነት ሳይኖር ኃጢአተኛ እንደሆነ ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምን ሰው ሁሉ ደግሞ ልዩነት ሳይኖር የእግዚአብሔርን ጽድቅ ይቀበላል። መጽሐፍ «በሕግና በነቢያት የተመሰክረለት የእግዚአብሔር ጽድቅ ያለ ሕግ ተገልጦአል፤ እርሱም ለሚያምኑ ሁሉ የሆነ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን የሚገኘው የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው» (ሮሜ 3:21-22) ይላልና።

የእግዚአብሔር ጽድቅ የሚገኘው በማመን ከሆነ ይህን ጽድቅ የሚያስገኝ እምነት ምንድን ነው?

ጽድቅን የሚያስገኝ እምነት ኢየሱስ ክርስቶስ አዳኝ እንደሆነ የሚያምን (የሚቀበል) እምነት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በዮሐ 3:16 «በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያን ልጁን አስከሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና» እንደሚል ደህንነት የሚያስገኝ እምነት ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ የሞተው ለእኔ ኃጢአት ነው (በመስቀል የፈጸመው የማዳን ሥራ ለእኔ ነው) ብሎ የእርሱን አዳኝነት ማመንና ሕይወትን ለእግዚአብሔር አደራ በመስጠት ማረፍ ነው። ስለዚህ መጽሐፍ ሲናገር «በልጁ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፤ በልጁ የማያምን ግን የእግዚአብሔር ቁጣ በእርሱ ላይ ይኖራል፤ እንጂ ሕይወትን አያይም» (3:36) ይላል። በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምን ይጸድቃል (ገላ 2:16)። በዚህ ስም የሚያምኑ የእግዚአብሔር ልጅ የመሆን ሥልጣን ይሰጣቸዋል (ዮሐ 1:12)።

እንግዲህ እምነት የኢየሱስ ክርስቶስን አዳኝነት ከማወቅ በላይ ነው። ደህንነት የሚያስገኝ እምነት የኢየሱስ ክርስቶስን አዳኝነት በመቀበል ኃጢአትን መናዘዝና የንስሐ ፍሬ ማፍራት ነው። ስለዚህ እምነት ቢያንስ ሁለት ዋና ሀሳቦችን ያጠቃልላል ማለት ነው። እነዚህም፡- የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን አዳኝነት በመቀበል ኃጢአትን መናዘዝ እና ለዚህ ጌታ ራስን መሉ በሙሉ ማስገዛት ናቸው። ደህንነትን የሚሰጥ (የሚያድን) እግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር በጸጋው ያድናል። ሰው ደህንነትን ይቀበላል እንጂ አያገኘውም (የድካሙ ውጤት ወይም የሥራው ፍሬ አይደለም)። ደህንነትን የመቀበያው መንገድ እምነት ነው (ኤፌ 2:8-9)።

ሰው ሁሉ በኃጢአት ምክንያት የእግዚአብሔር ክብር ስለ ጎደለው በእግዚአብሔር የማያምን ሰው ያለ ክብር የሚኖር ሰው ነው። በኃጢአት የሚኖርና የእግዚአብሔር ክብር የጉደለው ሰው ነፍሱ በሥጋው ውስጥ ብትኖርም እርሱ ግን በኃጢአቱ ምክንያት የሞተ ነው (ኤፌ 2:1)።

እንግዲህ ወንጌል ክብር የጎደለውን ሰው ወደ ክብር ና ብሎ መጋበዝ ነው። በጌታ ኢየሱስ በማመን ከጨለማ ወደ ብርሃን የተሸጋገረ ሰው የእግዚአብሔር ክብር ተካፋይ ይሆናል።

15.4.3 ሰዎች ሁሉ ይድኑ ዘንድ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው

እግዚአብሔር ሰውን ሁሉ ይወድዳል (ዮሐ 3:16)፤ ኃጢአተኞችን ይወድዳል (ሮሜ 5:8፤ 1ዮሐ 4:10)። የነነዌ ሰዎች በኃጢአታቸው እንዳይጠፉ ዮናስን የላከው እግዚአብሔር ነው።

ኃጢአት እግዚአብሔር ከሚሰጠው ይልቅ የራስን ምኞት ለማሟላት ከመፈለግ ራስን ከመውደድ የሚመጣ ክፉ ሥራ ነው። ስለዚህ «አኔነት» የእግዚአብሔርን ቦታ እየያዘ ይመጣል (2ጢሞ 3:2-4)። ይህም ለእግዚአብሔር ፍቅር የማጣት ምልክት ነው (ቆሮ 13:5)።

የጌታ ሀሳብ ሰዎች ሁሉ ይድኑ ዘንድ ነው። ለኢየሩሳሌም «... ዶሮ ጫጩቶችዋን በክንፎችዋ በታች እንደምትሰበሰብ ልጆችሽን እሰበሰብ ዘንድ ስንት ጊዜ ወደድሁ እናንተም አልወደዳችሁም» (ሉቃ 13:34) እንዳለ በምሕረቱ ውስጥ መጠለል ለሚፈልጉ ሁሉ የጌታ ክንፎች ዛሬም የተዘረጉ ናቸው። እንዲሁም «የሰው ልጅ የጠፋውን ለማዳን መጥቶአልና። ምን ይመስላችኋል? ለአንድ ሰው መቶ በጎች ቢኖሩት ከእነርሱም አንዱ ቢባዝን ዘጠና ዘጠኙን በተራራ ትቶ ሂደም የባዘነውን አይፈልግምን? ቢያገኘውም እውነት አላችኋለሁ፤ ካልባዘኑቱ ከዘጠና ዘጠኙ ይልቅ በእርሱ ደስ ይለዋል» (ማቴ 18:11-13)። ጌታ ደቀ መዛሙርቱን የጠራቸው ሰዎችን አጥማጆች እንዲሆኑ ነው (ማቴ 4:19-20)።

ዳዊት ኃጢአትን በፈጸመ ጊዜ «አንተን ብቻ በደልሁ» (መዝ 51:4) እንዳለ እንዲሁም ዮሴፍ «በእግዚአብሔር ፊት እንዴት ኃጢአትን እሠራለሁ» (ዘፍ 39:9) እንዳለ ኃጢአት የሚፈጸመው በእግዚአብሔር ላይ ነው። የኃጢአት ደመወዝ ሞት የሆነውም ኃጢአት የተሠራው በወንድም ላይ ቢሆንም እንኳ በኃጢአት የሚያዝነው እግዚአብሔር ስለሆነ ነው።

ለዎችን ወደ ራሱ የሚስብ እግዚአብሔር ነው። «የላከኝ አብ ከሳበው በቀር ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል የለም፤ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣዋለሁ» (ዮሐ 6:44)።

ኃጢአት የእግዚአብሔርን ፈቃድ መተላለፍ ነው፤ አለመታዘዝ ነው። በእግዚአብሔር ላይ ማመፅ ነው።¹⁵⁴ መጽሐፍ እንደሚል፡- «ኃጢአትን የሚያደርግ ሁሉ ዓመፅን ደግሞ ያደርጋል፤ ኃጢአትም አመፅ ነው። (1ዮሐ 3:4)። ዓመፅ የሚገለጸው የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመተላለፍ ወይም አውቆ ሳያደርጉት ሊቀር ነው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ መተላለፍ በሀሳብ ወይም በስሜት ቢሆን ለምሳሌ ወንድምን መጥላት (1ዮሐ 3:15) ወይም፡ በቃል ቢሆን

¹⁵⁴ ሰዎች ሁሉ በድርጊት በሚፈጸሙ ኃጢአቶች ለምሳሌ ሰው መግደል፣ ማመንዘር፣ መስረት በእኩል ደረጃ ላይ አይገኙም። አንዳንዶች እነዚህን ላለማድረግ በጥንቃቄ ሊኖሩ ይችላሉ። እንዲያውም ኃጢአተኞችን የበለጠ ኃጢአት እንዳያደርጉ እግዚአብሔር በሁሉን አዋቂነቱ ሊከለክላቸው ይችላል። «በፊቱ ኃጢአትን እንዳትሠራ ከለክልሁህ» (ዘፍ 20:6) እንዳለው አቤሜሌክን። ይህ ማለት ግን ሰዎቹ የእግዚአብሔር ጽድቅ አላቸው ማለት አይደለም። ምክንያቱም ጽድቅ የሚገኘው በእምነት ነውና፡- በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን። ማንም ይሁን ማን ሁሉም ኃጢአተኛ ነው (ሮሜ 3:9)።

በወንድም ላይ በመቆጣት ወይም በመሳደብ (ማቴ 5:22)፡ በድርጊት የሚገለጹ የተለያዩ ኃጢአቶች ሁሉ (ሮሜ 1:28-32)፤ (ማቴ 15:19)፡፡ በአንድ መሰናክል በሁሉም በደለኛ ያደርጋል (ያዕ 2:10) ሰው ግን ከዓመፅ ሲቤኸ የሚችለው በኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው (ቲቶ 2:14)

15.4.4 «በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም»

ከኢየሱስ ክርስቶስ በስተቀር ወደ እግዚአብሔር የሚያደርስ ሌላ መንገድ የለም፡፡ ጌታ ሲናገር «በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም» (ዮሐ 14:6)፡፡ ከእርሱም በቀር ሌላ በር የለም (ዮሐ 10:9)፡፡ ከእርሱም ስም በቀር የሚያድን በሰማይና በምድር ሌላ ስም የለም (ሐዋ 4:12)፡፡

ክርስትና የዘላለምን ሕይወት ማግኘት ነው፡፡ ክርስትና በአዳም ኃጢአት ምክንያት ለሰው ሁሉ ከተመደበለት ከሁለተኛ ሞት (ራእ 20:6) ከእግዚአብሔር ፍርድና (ቁ 11) ከዘላለም ስቃይ (ቁ 15) ማምለጥ ነው፡፡ ከእግዚአብሔር ፍርድ ማምለጥ የሚችለው እግዚአብሔር ባዘጋጀው የማምለጫ መንገድ በመሄድ ብቻ ነው፡፡ ይህ የማምለጫ መንገድ የእግዚአብሔር ምሕረት ለኃጢአተኞች ሁሉ የተገለጸበት ያለዋጋ እንዲሁ የሚገኝ የጸጋ መንገድ ነው፡፡ ይህ መንገድ የዘላለም ሕይወትን የሚያስገኝ የእውነት መንገድ ነው፡፡ ይህም መንገድ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፡፡

ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ በስተቀር ራሱን ለኃጢአት ዋጋ አድርጎ ያቀረበ የለም፡፡ ከኢየሱስ ክርስቶስ በስተቀርም ለሰው ኃጢአት ዋጋ መከራን የተቀበለ የለም፡፡ ከእርሱም በቀር ለሰው ሁሉ ኃጢአት የተሰቀለ፤ የሞተና የተነሣ ማንም የለም፡፡ ስለሆነም ወንጌል ስርጭት የሚያተኩረው የክርስቶስን ማንነት በመግለጽ ላይ ነው፡፡ እርሱም ስለ ራሱ ሲናገር ሰባት ጊዜ ያህል «እኔ ነኝ» ብሎ ቃሉን አጽንቷል፡፡ እንዲህ ሲል፡-

«የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ» (ዮሐ 6:35)፡፡ ይህ እንጀራ ሕያው የሆነ እንጀራ ነው፡፡ ይህ እንጀራ ሕይወትን የሚለጥ እንጀራ ነው፡፡ ይህ እንጀራ የሚገኘው ወደ ራሱ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ በመምጣትና በእርሱ በማመን ነው፡፡ «ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ አላቸው፡- የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ፤ ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ አይራብም በእኔ የሚያምን ሁልጊዜ ከቶ አይጠማም» (ዮሐ 6:35)፡፡ ይህ ከቶ የማያስርብ እንጀራ «ከሰማይ የወረደ እንጀራ» ነው (6:41)፡፡

«እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ» (ዮሐ 8:12)፡፡ ዓለም ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር ሌላ ብርሃን የላትም፡፡ ብርሃኗ አንድ ብቻ ነው፡- የዓለም ብርሃን የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡ ብርሃንነቱ ለአይሁድ ወይም ለግሪክ ብቻ አይደለም- ለዓለም ሁሉ፡፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ዓለም የመጣው ብርሃን ነው የጨለማን ሥራ ያፈረሰው (ዮሐ 3:19)፤ እርሱ «ለአሕዛብ ሁሉን የሚገልጥ ብርሃን» ነው (ሉቃ 2:32)፡፡ ይህን ብርሃን የሚከተል በብርሃን ይመላለሳል፡፡ በዚህ ብርሃን የሚመላለስ ከሰይጣንና ከዚህ ዓለም ከሚመጣ ጨለማ ነፃ የሆነ ሰው ነው፡፡ በጌታ የሚያምን ሰው ብርሃን ከሆነው ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚቀበለው ብርሃን አለው ስለሆነም «የዓለም ብርሃን» (ማቴ 5:14) ይሆናል፡፡ የዓለም ብርሃን መሆን ማለት ሐዋርያው ጳውሎስ «የሕይወትን ቃል እያቀረባችሁ በዓለም እንደ ብርሃን ትታያላችሁ»

(ፊሊ 2:15) እንዳለው በብርሃን በመመላለስ ብርሃን የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን ለዓለም ማስተዋወቅ ነው።

«እኔ የበጎች በር ነኝ» (ዮሐ 10:7)። ይህ በር ወደ ዘላለም ደህንነት የሚያስገባው በር ነው። ይህም በር ራሱ ክርስቶስ ነው። መጽሐፍ «በእርሱ ሥራ ሁላችን በአንድ መንፈስ ወደ አብ መግባት አለንና» (ኤፌ 2:18) እንዲሁም በዕብ 10:19 «... በአዲስና በሕይወት መንገድ ወደ ቅድስት በኢየሱስ ደም በመጋረጃው ማለት በሥጋው በኩል እንድንገባ ድፍረት ስላለን ...» እንደሚል ወደ አብ መድረስ የሚቻለው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ብቻ ነው።

«መልካም እረኛ እኔ ነኝ» (ዮሐ 10:11-14)። ነፍሱን ስለ በጎቹ የሚሰጥ እረኛ የታመነ እረኛ ነው። እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በእረኛውና በበጎች መካከል መተዋወቅና መቀራረብ አለ። የእግዚአብሔር ልጆች የሆኑ ሁሉ የክርስቶስ በጎች ናቸው። ክርስቶስን የሚከተሉ ናቸው። እርሱም የዘላለም ሕይወት ይሰጣቸዋል (10:26-30)። ከእርሱ በረት ውስጥ ያልሆኑ በጎች ማለት ኢየሱስ ክርስቶስ የማያውቃቸው በሌላ እረኝነት ሥር ያሉ በጎች ናቸው። ስለሆነም በወንጌል ስብከት በጌታ የሚያምን ሰው ወደ ክርስቶስ የበጎች በረት ይቀላቀላል፤ በእርሱ እረኝነት ሥር ይገባል፤ ይወጣል፤ ይሰማራል።

«ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ» (ዮሐ 11:25)። ከሞት በኋላ ሕይወት ሊኖር የቻለው ኢየሱስ ክርስቶስ እርሱ ሕይወት ስለሆነ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ተለይቶ ስለ ተነሣ በእርሱ የሚያምኑት ሁሉ ለዘላለም ሕይወት ይነሣሉ። የክርስትና እምነት ከሌላው ከማንኛቸውም ሃይማኖት የተለየ ከሚያደርጉት መሠረታዊ የእምነት ነጥቦች አንዱ ይህ የሙታን ትንሣኤ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ ምን እንደሆነና ለሚያምኑበት ከሞት እንደሚያስነሣቸው ራሱ ከሙታን በኩር በመሆን አሳይቷል። ኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤና ሕይወት ስለሆነ በእርሱ የሚያምን ከሞት በኋላ ሕይወት ሆኖ ይነሣል፤ ለዘላለም ሕይወት ይሆናል እንጂ አይሞትም። ሐዋርያው ጳውሎስ «በዚች ሕይወት ብቻ ክርስቶስን ተስፋ ያደረግን ከሆነ፤ ከሰው ሁሉ ይልቅ ምስኪኖች ነን» (1ቆሮ 15:19) እንዳለው የሙታን ትንሣኤ ባይኖር ኖሮ ያለ ተስፋ በሆንን ነበር። ነገር ግን ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወት ስለሆነና እርሱም ከሙታን ስለተነሣ በክርስቶስ የሚሞቱት ሕያዋን ይሆናሉ።

«እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም» (ዮሐ 14:6)። ወደ እግዚአብሔር አብ የሚያደርሰው መንገድ አንድ ብቻ ነው። ይህም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እውነትም እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ሌላ እውነት የለም (14:6)። ነፃ የሚያወጣ እውነት (ዮሐ 8:32)። ሕይወትም አንድ ብቻ ነው ኢየሱስ ክርስቶስ። የሕይወት ራስ የሆነው (ሐዋ 3:15) እርሱ ሕይወት ነው (ቆላ 3:4)። ይህ አንድ ብቻ የሆነው መንገድ ሕይወት መንገድ ነው። እንግዲህ እርሱ እውነት እና ሕይወት ስለሆነ ወደ አብ የሚያደርሰው መንገድ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ወደ አብ የሚያደርሰው መንገድ አንድ ብቻ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ከሆነ እንግዲያውስ መጽሐፍ ቅዱስ አስረግጦ እንደሚያስተምረው ሌሎች እምነቶች ወይም ከሃይማኖቶች ውህደት መጣመር ወደ እግዚአብሔር አያደርሱም ማለት ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ የተገለጸው እግዚአብሔር፡- የአብርሃም፣ የይስሐቅ

የያዕቆብ አምላክ የሆነው እግዚአብሔር እርሱ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባትና አምላክ ነው (ኤፌ 1:3)። ይህ እግዚአብሔር በሦስት አካል፡- አብ፣ ወልድ፣ መንፈስ ቅዱስ አንድ አምላክ ተገልጾ የሚኖረው እግዚአብሔር ነው። ይህ እግዚአብሔር የሰው ልጆች ይድነብት ዘንድ የሰጠው መንገድ አንድ ብቻ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ፡- ለመዳን የተሰጠን ስም አንድ ብቻ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ (ሐዋ 4:12)። በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ያለው መካከለኛም አንድ ነው። ይህም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እንዲሁም በሌላ ቦታ «ወልድን የሚከድ ሁሉ አብ እንኳ የለውም፤ በወልድ የሚታመን አብ ደግሞ አለው» (1ዮሐ 2:23) ይላል። በተጨማሪ ጌታ ኢየሱስ ሲያስተምር «ከእኔ ጋር ያልሆነ ይቃወመኛል» ነው ያለው (ማቴ 12:30)።

ጌታ ኢየሱስ «በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም» ሲል «ወደ አብ የሚሄድ የለም» አይልምና እርሱ ራሱ ያለው ከአብ ጋር መሆኑን (በአብ በኩል እንደሆነ) እንረዳለን። እርሱ ከአብ ወገን ሆኖ በእርሱ የሚያምኑትን ወደ አብ ያመጣል።

«እውነተኛ የወይን ግንድ እኔ ነኝ» (ዮሐ 15:1) የቅርንጫፍ ሕይወት ከግንዱ ጋር እስከተጣበቀ ድረስ እንደሆነ ሁሉ እውነተኛ የወይን ግንድ ከሆነው ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር የተጣበቀና በእርሱ የሚኖር ሁሉ ሕይወት አለው። ከግንዱ ጋር ያልተጣበቀ ቅርንጫፍ ሕይወት የሌለው የሞተ ነው።

ስለዚህ ወደ አብ የሚያደርስ ብቸኛ መንገድ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

15.4.5 «ለአብርሃምና... ለዘሮቹም አይልም... ለዘርህም ይላል- እርሱም ክርስቶስ» (ገላ 3:16)

አብርሃም እስማኤልን ጨምሮ (ዘፍ 16:15) ብዙ ዘሮች (ልጆች) ነበሩት ዘፍ 16:25:1-2። ልጆቹንም እግዚአብሔር በተለያዩ በረከት ባርኮላታል (ዘፍ 16:10-13፣ 17:20፣ ዘፍ 21:13)። እግዚአብሔር ለአብርሃም ተስፋ የሰጠውና ቃል ኪዳን የገባው ስለ ዘሩ ነው እንጂ ስለ ዘሮቹ አይደለም። እግዚአብሔር አስቀድሞ በብሉይ ኪዳን የሰጠው ተስፋ እንዲህ የሚል ነበር። «ቃል ኪዳኔንም በእኔና በአንተ መካከል ከአንተም በኋላ ከዘርህ ጋር በትውልዳቸውም ለዘላለም ኪዳን አቆማለሁ፤ ለአንተና ከአንተ በኋላ ለዘርህ አምላክ እሆን ዘንድ» (ዘፍ 17:7) «በይስሐቅ ዘር ይጠራልሃል» (ዘፍ 22:12) ይላልና።

ስለዚህ ተስፋ ሐዋርያው ጳውሎስ ደግሞ በአዲስ ኪዳን በማስረገጥ ሲናገር «ለአብርሃም ለዘሩም የተስፋው ቃል ተነገረ ስለ ብዙዎች እንደሚናገር፡- ለዘሮቹም አይልም ስለ አንድ እንደሚነገር ግን ለዘርህም ይላል- እርሱም ክርስቶስ» (ገላ 3:16) ነው። እግዚአብሔር ከአጋር ስለሆነው ስለ አብርሃም ልጅ ስለ እስማኤል ሲናገር «እነሆ ባርኬዋለሁ፤ ፍሬያማም አደርገዋለሁ፤ እጅግም አበዛዋለሁ... ታላቅ ሕዝብም እንዲሆን አደርገዋለሁ ቃል ኪዳኔን ግን... ሣራ ከምትወልድልህ ከይስሐቅ ጋር አቆማለሁ» (ዘፍ 17:20-21) ብሎ የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ከአብርሃም ዘሮች በይስሐቅ መስመር እንደሚመጣ ይጻፋል። የቃል ኪዳንም ዘር በይስሐቅ፣ በኩል የተገኘው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው (ማቴ 1:1-16)። ስለዚህ

እግዚአብሔር ለሰው ልጆች የዘላለም የደህንነት ተስፋ የለጠው በአብርሃም ዘሮች በኩል አይደለም ለአብርሃም ዘር ብቻ ነው - እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

«መድኃኒት እርሱም ክርስቶስ ጌታ የሆነ» (ሉቃ 2:11) የዓለም መድኃኒት (ዮሐ 4:42) የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ የኃጢአት መድኃኒት ነው (ማቴ 1:21)።

15.4.6 «ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ» (ዮሐ 7:37)

መብላትና መጠጣት የተያያዙ ነገሮች ናቸው። የሕይወት እንጀራ ወደሆነው ጌታ የሚመጣ ከቶ አይራብም። ስለሆነም በሌላ ስፍራ ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አለ «እኔ ከምስጠው ውኃ የሚጠጣ ሁሉ፣ ግን ለዘላለም አይጠማም፤ እኔ የምስጠው ውኃ በእርሱ ውስጥ የዘላለም ሕይወት፣ የሚፈልቅ ውኃ ምንጭ ይሆናል» (ዮሐ 4:13)። በእርሱ የሚያምን ሁሉ መንፈስ ቅዱስን ይቀበላል - ይህ የሕይወት ውኃ ነው (ዮሐ 7:37-39)። ይህንም ጌታ ኢየሱስ እንዲያው (በነፃ) የሚሰጠው የሕይወት ውኃ ነው (ራእ 21:6)።

ደህንነት የመንፈሳዊ ሕይወት ጥማት ያለው ሰው ውኃ እንደሚያስፈልገው አውቆና ወስኖ የሕይወት ውኃ የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስ ለመቀበል የሚያደርገው ምርጫ ነው።

ደህንነት ሰው በራሱ ፈቃድ የጌታን የፍቅር ልመና ተቀብሎ ጌታን በማስተናገድ ወይም በፈቃደኝነት ለመቀበል የሚደረግ ውሳኔ ነው።

15.4.7 «ሰው በእንጀራ ብቻ አይኖርም»

ለሰው የሚያስፈልገው እንጀራ ሁለት ዓይነት ነው። ከምድር ፍሬ የሚገኝ ለሥጋ የሚያስፈልገው መብልና ከሰማይ የወረደ የነፍስ ምግብ ነው።

እንጀራን የሚሰጥ እግዚአብሔር ነው። ለዘር ቅንጣት ሕይወት እንዲኖረው ያደረገ ዝናብንና ወራትን የሚያፈራርቅ እርሱ እግዚአብሔር ነው። ቃሉ «ከዚህም ሁሉ ጋር መልካም ሥራ እየሠራ ከሰማይ ዝናብን ፍሬ የሚሆንበትን ወራት ሲሰጠን ልባችንንም በመብልና በደስታ ሲሞላው ራሱን ያለ ምስክር አልተወም» (ሐዋ 14:17) ይላልና። ይህም ሆኖ ሰው የተፈጠረው ለሆድ ወይም ለመብል አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ «መብል ለሆድ ነው፣ ሆድም ለመብል ነው፤ እግዚአብሔር ግን ይህንም ያንም ያጠፋቸዋል» ይላል (1ቆሮ 6:13)። ስለዚህ ሰው ከመብልና ከሆድ በላይ ነው። ሰው በሕይወት የሚኖረው በእግዚአብሔር ቃል ነው።

እግዚአብሔር ሰውን በአምሳሉ የፈጠረው የፈጣሪውን ባሕርይ እንዲይዝና አምላኩን እግዚአብሔርን እንዲያመልክ ነው። ስለዚህ ለሆድ ከሚሆነው ምግብ የበለጠ እያንዳንዱ ሰው መንፈሳዊ ምግብ ያስፈልገዋል። ጌታ ኢየሱስ «ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣው ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም» (ማቴ 4:4) እንዳለ ይህ መንፈሳዊ ምግብ የሚመጣው ከእግዚአብሔር አፍ ነው።

ሕያው እግዚአብሔር አስራሔላውያንን በሲና ምድረ በዳ እንዲራቡ ያደረጋቸውና በጊላም ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ በየቀኑ የሚወርደውን መና የሰጣቸው ይህን መንፈሳዊ እውነት ሲያስተምራቸው ነበር። መጽሐፍ እንደሚለው «ሰውም ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ነገር ሁሉ በሕይወት እንዲኖር እንጂ ሰው በእንጀራ ብቻ በሕይወት እንዳይኖር ያስታውቅህ ዘንድ አስጨነቀህ፥ አስራቢህም፥ አንተም ያላወቅኸውን አባቶችህም ያላወቁትን መና አበላህ» (ዘጸ 8:3)።

ሰው በምድር ላይ እስካለበት ጊዜ ድረስ የነፍሱ መቀመጫ የሆነው ሥጋው በሕይወት እንዲቆይ እንጀራ አስፈላጊ ነው። ሰው እንጀራ (ምግብ) እስካልበላ ድረስ ዕድሜው አጭር ነው። ይህን እንጂ እንጀራ የዘላለም ሕይወት አይሰጥም፤ እንጀራ የነፍስ ምግብ አይሆንም። ጌታ ከሞት ያስነሳትን ብላቴና «የምትበላውን ሰጧት» (ማር 5:43) ሲል በሕይወት ለመቆየት ምግብ እንደሚያስፈልግ ያሳያል። እንዲሁም ሊሠራ የማይወድ አይብላ ሲል ለመኖር መብላት እንደሚያስፈልግ ያመለክታል። ጌታ የተራቡትን መግቧል (ዮሐ 6:10)። በነቢያትም እጅ ዱቄቱ ከማድጋ አልጠፋም የዘይት ማሰሮውንም ሞልቷል (1ነገ 17:14)። ሁሉም ግን ለሆድ ነው።

ለአስራሔላውያን መናን ያወረደላቸው ሙሴ አይደለም። መናን ከመሬትም አላገኘ ትም። መናን የሰጣቸው ራሱ እግዚአብሔር ነው። እንዲሁም ኢየሱስ ክርስቶስ ከሰማይ የመጣ ሕይወትን የሚሰጥ እንጀራ ነው። ጌታ «ከሰማይ የወረደ ሕያው እንጀራ እኔ ነኝ፤ ሰው ከዚህ እንጀራ ቢበላ ለዘላለም ይኖራል፤ እኔም ስለ ዓለም ሕይወት የምሰጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው» (ዮሐ 6:51) እንዳለ ይህን ከሰማይ የመጣውን እንጀራ የበላ ደግሞ የዘላለም ሕይወት አለው። ጌታ ሲናገር «... የሚበላኝ ደግሞ ከእኔ የተነሣ ሕያው ይሆናል። ከሰማይ የወረደ እንጀራ ይህ ነው፤ አባቶቻችሁ መና በልተው እንደ ሞቱ አይደለም፤ ይህን እንጀራ የሚበላ ለዘላለም ይኖራል» (6:57-58)። «ልጅንም አይቶ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወትን እንዲያገኝ የአባቴ ፈቃድ ይህ ነው፥ እኔም በመጨረሻው ቀን እስከሞጥለሁ» (ዮሐ 6:40)።

በአጠቃላይ ሰው የሆድን ነገር ብቻ ሳይሆን የዓለምን ክብር፣ ዝና፣ ተድላ ሁሉ ቢያገኝ ለዘላለም ሕይወት ግን የተዘጋጀ ካልሆነ በራሱ ላይ የፈረደ ሰው ነው። መጽሐፍ «ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተርፍ፣ ነፍሱንም ቢያጎድል ምን ይጠቅመዋል? ሰውስ ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል?» (ማር 8:36-37) እንደሚል የነፍስ ደኅንነት በዓለም ከሚገኝ ሀብትና ዝና ሁሉ በላይ ነው።

15.4.8 «ዳግመኛ ካልተወለድህ በቀር»

ዳግመኛ መወለድ መንፈስ ቅዱስ በሰው ሕይወት ውስጥ የሚያደርገው መንፈሳዊ ለውጥ ነው። አዲስ ልደት ነው። መጽሐፍ እንደሚል «እንደ ምሕረቱ መጠን ለአዲስ ልደት በሚሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ በመታደስ አዳነን እንጂ፤ እኛ ስላደረግነው በጽድቅ ስለነበረው ሥራ አይደለም፤» (ቲቶ 3:5)። እንዲሁም «ኢየሱስም መለሰ፤ እንዲህ ሲል፡- እውነት እውነት እልሃለሁ፤ ሰው ከውኃና ከመንፈስ ካልተወለደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም» (ዮሐ 3:5)።

ስለዚህ ዳግመኛ መወለድ ማለት ከመንፈስ መወለድ ማለት ነው (3:8)። መጠመቅ ወይም ከውኃ መወለድ ደግሞ «ለአዲስ ልደት በሚሆነው መታጠብ» (ቲቶ 3:5) የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ የሚያመለክት ነው። «ይህም ውኃ ደግሞ ማለት ጥምቀት ምሳሌው ሆኖ አሁን ያድነናል፤ የሰውነትን እድፍ ማስወገድ አይደለም፤ ለእግዚአብሔር የበጎ ሕሊና ልመና ነው እንጂ፤ ይህም በኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ ነው፤» (1ጴጥ 3:21)። ስለሆነም ከውኃ መወለድ ወይም መጠመቅ ወይም «መታጠብ» አማኝ ከኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ጋር መተባበሩን የሚያመልክት ነው።

የሰው የመጀመሪያው መወለድ «ከሥጋ» ነው፤ ሁለተኛ መወለድ ደግሞ «ከመንፈስ» ነው (ዮሐ 3:1-12)። የኃጢአት ይቅርታ በመቀበል አዲስ ፍጥረት መሆን ነው። ዳግመኛ መወለድ «ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው፤ አሮጌው ነገር አልፎአል፤ እነሆ፤ ሁሉም አዲስ ሆኖአል» (1ቆሮ 5:17)። አዲስ ሰው መሆን የፈጠረውን ምሳሌ እንዲመስል መታደስ ነው (ቆላ 3:10)።

ዳግመኛ መወለድ ከሰይጣን ሥልጣን ሥር ነፃ ወጥቶ በእግዚአብሔር ሥልጣን ሥር መሆን ነው። ይህም ከጨለማ ወደ ብርሃን መሻገር ነው። ሐዋርያው «ከጨለማ ወደ ብርሃን ከሰይጣንም ሥልጣን ወደ እግዚአብሔር ዘወር እንዲሉ ዓይኖቻቸውን ትከፍት ዘንድ፥ ከሕዝቡና ወደ እነርሱ ከምልክህ ከአሕዛብ አድንሃለሁ» (ሐዋ 26:18) እንደተባለው።

ዳግመኛ መወለድ በመንፈሳዊው ዓለም የዜግነት ለውጥ ማድረግ ነው። በሰይጣን አለቅነት ሥር ከሚተዳደር ምድራዊ/ዓለማዊ ዜግነት የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ ሆነ ወደ ሰማያዊ ዜግነት መሻገር ነው። «እኛ አገራችን በሰማይ ነውና፤ ከዚያም ደግሞ የሚመጣ መድኃኒትን እርሱንም ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስን እንጠባበቃለን» (ፊሊ 3:20) ይላል። እያንዳንዱ ሰው (ክርስቲያን) በምድር ላይ በሥጋው የሚኖርበት አገር አለው። ግን ሁሉም ክርስቲያን የሰማያዊው አገር ዜጋ ነው። ስለሆነም በምድር በሥጋ እያለ አኗኗሩ የሰማያዊውን አገር ሥርዓት የጠበቀ መሆን አለበት።

ዳግመኛ መወለድ የሚቻለው እውነት ከሆነው ከእግዚአብሔር ቃል ነው። «ለፍጥረቱ የበኩራት ዓይነት እንድንሆን በእውነት ቃል አስቦ ወለደን» (ያዕ 1:18)። ይህም የማይጠፋ የማይበሰብ ሕያው ዘር ነው (1ጴጥ 1:23)። ቃሉ ለዘላለም የጸና ነው። ዳግመኛ መወለድ የእግዚአብሔርን ቃል መቀበል ነው (ሐዋ 8:14፤ 11:1)።

የእግዚአብሔር ቃል ሲሰበክ «ሁለት አፍ ካለው ሰይፍ ይልቅ የተሳለው ሕያው የእግዚአብሔር ቃል» (ዕብ 4:12) የኃጢአተኛውን የውስጥ ልቡን ይመረምራል፤ ስለ ኃጢአቱም ንስሐ እንዲገባ ይጠራዋል/ ይጋብዘዋል። ወንጌል ለብዙ ሰዎች ሲዳረስና የሚያምኑትም ሲበዙ የእግዚአብሔር ቃል አደገና በዛ ሊባል ይችላል (ሐዋ 12:24)። በዚህም የእግዚአብሔር ቃል ይከበራል (ሐዋ 13:48)።

እንግዲህ ሥጋ በኃጢአት ምክንያት የሞተ በመሆኑ (ሮሜ 8 :3-11፤ ኤፌ 2:1)፤ በክርስቶስ የሚያምኑ ሁሉ ከእግዚአብሔር ሕይወት ርቀው ያለ ክርስቶስ ያሉ ናቸው (ኤፌ 2:12-13፤ 4:18)። ከመንፈስ ቅዱስ ዳግመኛ መወለድ የመንፈሳዊ ሕይወት መጀመሪያ ሲሆን ከመንፈስ አዲስ የተወለደው ሰው ለመንፈሳዊ ዕድገት ወተት ያስፈልገዋል እድገቱንም ጠብቆ ጠንካራ ምግብ ያስፈልገዋል። «ዳግመኛ ልደት» ያገኘ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በክብር ዙፋኑ በሚቀመጥበት ጊዜ እዚያ አብሮት ይከበራል (ማቴ 19:28) ።

15.5 «በዮናስ ስብከት ንስሐ ገብተዋልና»

እግዚአብሔር በኃጢአተኛው ሞት ደስ አይሰኝም። «እኔ ሕያው ነኝና ኃጢአተኛው ከመንገዱ ተመልሶ በሕይወት ይኖር ዘንድ እንጂ ኃጢአተኛው ይሞት ዘንድ አልፈቅድም፥ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ የእስራኤል ቤት ሆይ፡- ተመለሱ፥ ከክፉ መንገዳችሁ ተመለሱ፤ ስለምንስ ትሞታላችሁ? በላቸው» (ሕዝ 33:11) እንደሚል የእግዚአብሔር ፈቃድ ኃጢአተኛው ከመንገዱ እንዲመለስና በኃጢአቱ እንዳይሞት ነው።

እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ ግድ ይለዋል። ለከተሞች ግድ ይለዋል። ለእንስሳትም ሳይቀር። «እኔስ ቀኛቸውንና ግራቸውን የማይለዩ ከመቶ ሀያ ሺህ የሚበልጡ ሰዎችና ብዙ እንስሶች ላሉባት ለታላቂቱ ከተማ ለነነዌ አላዝንምን?» (ዮናስ 4:11) ብሎ ለዮናስ እንደተናገረ። በእርግጥ እግዚአብሔር ያዝናል። ስለዚህ ሰዎች ሁሉ ወንጌልን ይሰሙ ዘንድ ወንጌልን የሚያደርሱ መልእክተኞችን እግዚአብሔር ይፈልጋል፤ ይልካል።

ዮናስ ወደ ነነዌ የተላከ የእግዚአብሔር ነቢይ ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር ዮናስን «ተነስተህ ወደዚያች ወደ ታላቂቱ ከተማ ወደ ነነዌ ሂድ፤ ከፋታቸውም ወደ ፊቴ ወጥቶአልና በእርስዋ ላይ ስበክ» (ዮናስ 1:2) አለው። ነነዌ በእግዚአብሔር ላይ ክፉ የምታስብ ከተማ (ናሆም 1:11)፤ የግልሙትና ብዛት ያለባትና እጅግ መተተኛ ነበረች (ናሆም 3:4)።

የነነዌ ሰዎች በእስራኤላውያን ላይ ከፈጸሙት በደል የተነሣ የዮናስ ወገኖች እስራኤላውያን የነነዌን ሰዎች መውደድ ቢያቅታቸውም እግዚአብሔር ግን ኃጢአተኞችን ይወድዳል፤ እስራኤላዊውን ዮናስንም የንስሐ ስብከት እንዲሰበክላቸው ወደ ነነዌ ይልክዋል። ከሰሙት ቃል የተነሣ የነነዌ ሰዎችም ሲመጣባቸው ከነበረው ቅጣት አምልጠዋል። «... በዮናስ ስብከት ንስሐ ገብተዋልና» (ሉቃ 11:32)።

መጽሐፍ «ባልሰሙትስ እንዴት ያምናሉ» (ሮሜ 10:14) እንደሚል እምነት (ንስሐ) የእግዚአብሔርን ቃል ከመስማትና ክርስቲያኖች በየግል ቤተ ክርስቲያንም በማግበር የእግዚአብሔር መልእክተኞች ናቸው። ወንጌልን የመመስከር አገልግሎት ተሰጥቷቸዋል (ሐዋ 20:24)። የመንግሥቱ ወንጌል ሰዓሉም ሁሉ ይሰበካል (ማቴ 24:14)። በሙሴና በነቢያት የተነገረውን የእግዚአብሔር ቃል የማይሰሙ (ሉቃ 16:29-31) መጨረሻቸው ሲዎል (ገሃነመ እሳት) ነው (ሉቃ 16:23)። የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው ንስሐ ለሚገቡ ግን የዘላለም ሕይወት ይሆንላቸዋል። ከሞት በኋላ ለፍርድ መቅረብ የማይቀር በእግዚአብሔር የተወሰነ ነገር ነው መጽሐፍ እንደሚል «ለሰዎችም አንድ ጊዜ መሞት ክእርሱ በኋላም ፍርድ እንደ ተመደበባቸው... » (ዕብ 9:27)።

እግዚአብሔር በየትኛውም ዓይነት ኃጢአት ውስጥ ያለን ሰው ሊያድን ይቻላል። የቆሮንቶስን ሰዎች እንዳዳነ።

ወይስ ዓመፀኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዳይወርሱ አታውቁምን? አትላቱ፤ ሌሎች ቢሆኑ ወይም ጣዖትን የሚያመልኩ ወይም አመንዝሮች ወይም ቀላጮች ወይም ከወንድ ጋር ዝሙት የሚሠሩ ወይም ሌቦች ወይም ገንዘብን የሚመኙ ወይም ሰካሮች ወይም ተላዳዪዎች ወይም ነጣቂዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም። ከእናንተም አንዳንዶቹ እንደ እነዚህ ነበራችሁ፤ ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በአምላካችንም መንፈስ ታጥባችኋል፥ ተቀድሳችኋል፥ ጸድቃችኋል (1ቆሮ 6:9-11)።

በእንዲህ ዓይነት ኃጢአት ውስጥ ያሉትን ከኃጢአታቸው በማጠብና በማንጸት ሰራሱ ማደሪያ የሚያደርግ እግዚአብሔር ስሙ ይባረክ። ይህ የወንጌል ምስጢር ነው።

ለእግዚአብሔር ምሕረት ወሰን የለውም ክሰው ፈቃድና ምኞት ያለፈ ነው። እግዚአብሔር ኃጢአተኞችን ይወድዳል፤ የመዳንን ወንጌል ሰምተው ንስሐ እንዲገቡ ይፈልጋል። ስለዚህም መልእክተኞችን ይልካል። ይህ ነው ወንጌል ስርጭት።

መናዘዝ ሰው ኃጢአተኝነቱን በማወቅ (በመገንዘብ) ኃጢአቱን ለእግዚአብሔር በማስታወቅ መንገር፤ ነው (መዝ 32:5)። እንዲሁም ንስሐ ኃጢአትን መናዘዝና በዚያ ኃጢአት ላለመገኘት አቅጣጫን መቀየር ነው። ንስሐ የልብ ውሣኔ ነው።

ሰውን ወደ ንስሐ የሚመራ የእግዚአብሔር ፕሮግራም ነው (ሮሜ 2:4)። ንስሐ የእግዚአብሔር ስጦታ ነው (2ጢሞ 2:25)። እግዚአብሔርም በንስሐ የኃጢአት ስርየት ይሰጣል (ሐዋ 5:31)። «ንስሐ ግብ» የሚለው ስብከት የመጥምቁ የሐንስ (ማቴ 3:2)፤ የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ (ማቴ 4:17)፤ የደቀ መዛሙርት (ማር 6:12) ዋና ስብከት ነበር።

የጌታም ትዕዛዝ «እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ያዘዝኋችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው» ነው (ማቴ 28:19- 20)።

15.6 «ምስክሮች ትሆናላችሁ»

ወንጌልን መስበክ ወንጌል ላልሰማ ሁሉ የክርስቶስን የማዳን ወንጌል ማስማት ሲሆን ትጉህ የወንጌል አገልጋይ ደግሞ እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ ወንጌል ባልደረሰባቸው ቦታዎች ወንጌልን ያደርሳል (ሮሜ 15:20)። በኃጢአተኞች ንስሐ መግባት፤ በኃጢአቱ የሞተው በሕይወት በመኖሩ፤ የጠፋው በመገኘቱ ጌታ እግዚአብሔር እጅግ ደስ ይለዋል (ሉቃ 15:31-32)። በአንድ ነፍስ መዳን በሰማይ ታላቅ ደስታ ይሆናል (ሉቃ 15:1-10)።

ጌታ ኢየሱስ ወደ አብ ሲጸልይ «ወደ ዓለም እንደ ላክኸኝ እንዲሁ እኔ ወደ ዓለም ላክኳቸው፤» (ዮሐ 17:18) እንዳለ ክርስቲያኖች በዓለም ያሉ፤ ከዓለም ያይደሉ ወደ ዓለም የተላኩ ናቸው።

ወንጌልን ማዳረስ በዓለም ዙሪያ የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር መሆን ማለት ነው። ጌታ ደቀ መዛሙርቱን «ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ። በኢየሱስምም በይሁዳም ሁሉ በሰማርያም እስክ ምድር ዳርም ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ እስ» (ሐዋ 1:8)። ስለሆነም ሐዋርያት የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክሮች መሆናቸውን ይናገሩ፤ ስለ እርሱም ይመሰክሩ ነበር (ሐዋ 2:32፤ 3:15፤ 5:32፤ 10:39-41)።

ምስክር¹⁵⁵ የሚሆን ስለሚመስክረው ሰው የሚያውቅ ነው። ምስክር የሚሆን ስለሚመስክረው ነገር በትክክል የሰማ ወይም ያየ ነው። ምስክርና ሰማዕት ለሚሉት ቃላት የግሪኩ ቃል ማረቱስ - ማረትየር¹⁵⁶ የሚለው ነው። ስለሆነም የክርስቶስ ምስክር መሆን መስዋዕትነትንም የሚያጠቃልል ሰፊ ሀሳብ ይዟል።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ «የታመነ ምስክር» (ራዕ 1:5)፤ «የታመነና እውነተኛ ምስክር» (ራዕ 3:14) ነው። እግዚአብሔርን አምነው የእምነት ሕይወት የኖሩት ዛሬም ትክክለኛው ኑሮ እግዚአብሔርን በማመን መንዝ እንደሆነ ይመሰክራሉ (ዕብ 11)። ከሰዎች ሌላ የእግዚአብሔርን መሪነት፤ ታማኝነት፤ እዳኝነት የሚመስክሩ ሐውልቶች (ዘፍ 31:44-52)፤ መዝሙር (ዘፍ 31:19-26)፤ መሠዊያ (ኢያ 22:27-34)፤ ድንጋይ (ኢሳ 24: 27)፤ መሠዊያና ዓምድ (ኢሳ 19:20) ሁሉ ናቸው። ሰዎች ስለ እግዚአብሔር አምላክነት ባይናገሩ እግዚአብሔር ስለ እርሱ የሚመስክሩ ድንጋዮችን ማስነሳት ይቻላል (ማቴ 3:9)።

ምስክር በአንድ ሰው ላይ በእውነት ወይም በሐሰት የሚናገር ነው። እግዚአብሔር በሰዎች መካከል ለሚደረገው ስምምነት (ቃል ኪዳን) ምስክር ይሆናል (ዘፍ 31:50)። ምስክር ለማስታወስ ወይም ለመታሰቢያ የሚደረግ

¹⁵⁵ ምስክር - Heb: 'ed; GK: martureo- to testify. በሐዋ 22:20 ስለ ሰማዕቱ እስጢፋኖስ እንዲሁም በራእ 2:13 ስለተገለጸለው የጌታ ምስክር አንቲጸስ እንዲሁም በራእ 17:6 ላይ።

¹⁵⁶ martus- martyr

ድርጊትን ያጠቃልላል። አብርሃም ለአቤሜሌክ የሰጣቸው ሰባት ቁቦች በጎች (ዘፍ 21:30)፤ በላባና በያዕቆብ መካከል ምስክር እንዲሆን የተቀመጠው የድንጋይ ክምር (ዘፍ 31:48-52)፤ በሮቤልና በጋድ ልጆች መካከል ምስክር እንዲሆን የሠሩት መሠዊያ (ኢያ 22:26-34)፤ እስራኤላውያን ለእግዚአብሔር ያላቸውን ታማኝነት ለመግለጽ ኢያሱ ለምስክር ያቆመው ድንጋይ (ኢያ 24:26-27)፤ በእስራኤላውያን ላይ ምስክር እንዲሆን እግዚአብሔር ሙሴን መዝሙር እንዲጽፍ ያዘዘው (ዘፍ 31:19-22)። እነዚህ ሁሉ ምስክሮች ናቸው።

«ምስክሮቹ ትሆናላችሁ» የሚለው የጌታ ትዕዛዝ በጌታ ለማያምኑና ኃይል ከላይ የሚቀበሉ ሁሉ የተሰጠ አጠቃላይ ትዕዛዝ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ የታመነ ምስክር (ራእ 1:5፤ 1ጢሞ 6:13) እንደሆነ ሁሉ ስለ እርሱ ምስክር የሚሆኑ ሁሉ ታማኞች፤ እውነትን የሚመስክሩ ሊሆኑ ይገባቸዋል። የጌታ ምስክሮች የትንሣኤው ምስክሮች ናቸው (ሐዋ 1:22፤ 2:32፤ 10:41፤ 13:31)። እነዚህ ኢየሱስ ክርስቶስ መቃብር እንዳልያዘው ሞትን ድል አድርጎ የተነሣ ጌታ እንደሆነ የሚናገሩ ናቸው። ጌታ ደቀ መዛሙርቱን «ክርስቶስ መከራ ይቀበላል በሦስተኛው ቀን ከሙታን ይነሣል በስሙም ንስሐና የኃጢአት ስርየት ከኢየሩሳሌም ጀምሮ በአሕዛብ ሁሉ ይሰብካል ተብሎ እንዲሁ ተጽፎአል። እናንተም ለዚህ ምስክሮች ናችሁ» (ሉቃ 24:47-48) ብሏቸዋል።

እግዚአብሔር በዘመናት ሁሉ ራሱን ያለ ምስክር አልተወም። እርሱ የፈጠራቸው ሁሉ ሰዎች ቢሆኑ ወይም ተፈጥሮ ሁሉም ስለ እርሱ አምላክነት ይመስክራሉ (ሐዋ 14:17)።

እስራኤል የእግዚአብሔር ምስክር ትሆን ዘንድ ተጠርታለች። እግዚአብሔር ብቻ አምላክ መሆኑን፤ እግዚአብሔር አዳኝ መሆኑን እንድትመስክር፤ ከእርሱ በቀር ሌላ አምላክ ሌላ አደኝ እንደሌለ ለአሕዛብ እንድታስታውቅ ተጠርታለች።

ታውቁና ታምኑብኝ ዘንድ እኔም እንደ ሆንሁ ታስተውሉ ዘንድ፤ እናንተ የመረጥሁትም ባሪያዬ ምስክሮቹ ናችሁ ይላል እግዚአብሔር። ከእኔ በፊት አምላክ አልተሠራም ከእኔም በኋላ አይሆንም። እኔ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔ ሌላ የሚያድን የለም። ተናግራለሁ አድኜማለሁ አሳይቼማለሁ፤ በእናንተም ዘንድ ባዕድ አምላክ አልነበረም። ስለዚህ እናንተ ምስክሮቹ ናችሁ ይላል እግዚአብሔር። እኔም አምላክ ነኝ (ኢሳ 43:10-12)።

እግዚአብሔር አምላክ እንደሆነ የሚያውቁና የሚያምኑ ሁሉ ይህን ስሌት ለማያውቁ መመስከር ይገባቸዋል። ለዚህ ዓላማ እግዚአብሔር ከአሕዛብ መካከል ጠርቷቸዋል (ዘጸ 19:5-6)።

15.7 «አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያስር»

ዓለም ሁሉ በክፉው የተያዘች ስለሆነ (ዮሐ 5:19) «... ሰው አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያስር ወደ ኃይለኛው ቤት ገብቶ እቃውን ሊነጥቀው እንዴት ይችላል? ከዚያም ወዲያ ቤቱን ይበዘብዛል» (ማቴ 12:29) እንደሚል ሰዎችን ከዲያብሎስ ግዛት ነፃ ማውጣት የሚቻለው አስቀድሞ ኃይለኛውን (ዲያብሎስን) በማስር ነው። ይህም ሲሆን የሰው አእምሮ ክጠላት እስራት ይማረካል። መጽሐፍ «የሰውን አሳብ በእግዚአብሔርም እውቀት ላይ የሚነሣውን ከፍ ያለውን ነገር ሁሉ እናፈርሳለን ለክርስቶስም ለመታዘዝ አእምሮን ሁሉ እንማርካለን » (2ቆሮ 10:4-5) ብሏል።

የመንግሥት ወንጌል መስበክ የዚህ ዓለም ገዢ ያሳውራቸውን ሰዎች መንፈሳዊ ሕይወት ማብራት ነው። ወንጌል ብርሃን ስለሆነ ወንጌልን መስበክ ማለት የጠላትን የጨለማ ሥራ መግለጥ በሥራው ላይ ብርሃንን ማብራት ማለት ነው። ምክንያቱም «ሁሉ ግን በብርሃን ሲገለጥ ይታያል፤ የሚታየው ሁሉ ብርሃን ነውና» (ኤፌ 5:13)። እንዲሁም «ወንጌላችን የተከደነ ቢሆን እንኳ የተከደነባቸው ለሚጠፉት ነው። ለእነርሱም የእግዚአብሔር ምሳሌ የሆነ የክርስቶስ የክብሩ ወንጌል ብርሃን እንዳያበራላቸው የዚህ ዓለም አምላክ የማያምኑትን አሳብ አሳወረ» (2ቆሮ 4:3-4)።

ዲያብሎስ ቃሉ እንዳይሰበክ ይከለክላል፤ ሲሰበክ የሰዎችን ልብ ያሳውራል፤ ከተሰበከ በኋላም ቃሉን ከሰዎች ልብ ይወስዳል። ስለሆነም የመንግሥት ወንጌልን መስበክና የሰዎችን አእምሮ ለክርስቶስ መማረክ የሚቻለው በስብከት ቃል ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔር ፊት አዘወትሮ በሚንበረከክ ጉልበት ነው። ከኃያሉ ከእግዚአብሔር ፊት ራሱን የሚያንበረክክ «ኃይለኛ» የተባለውን የዲያብሎስንና የሠራዊቱን ሥራ የሚያፈርስበትን ኃይል ይቀበላል። በዚህም ወንጌል በፍጥነት ይሮጣል።

የተከፈተ በር ሲኖር ሐዋርያው ጳውሎስ «ተቃዋሚዎች ግን ብዙዎች ናቸው» (1ቆሮ 16:9) እንዳለው የወንጌልን መስፋፋት የሚቃወሙ ሊበዙ ይችላሉ ወንጌል ግን ይህን ሁሉ አሸንፎ ድል አድርጎ ይሄዳል። በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም ያለ እግዚአብሔር የእግዚአብሔር ሥራ የሚሠራው በእግዚአብሔር መንፈስ ምሪት በመንፈስ ኃይል መሆኑን ያስገነዝበናል። ሰው በራሱ አይበረታምና።

15.8 የመንግሥት ወንጌል (ማቴ 24:14)

«ኢየሱስም በምኩራቦቻቸው አያስተማረ የመንግሥትንም ወንጌል እየሰበከ በሕዝብም ያለውን ደዌና ሕማም ሁሉ እየፈወሰ በገሊላ ሁሉ ይዞር ነበር» (ማቴ 4:23)። ጌታ በምኩራብ የሚሰበኩትን ያስተምራቸዋል ሌላውን ሕዝብ ደግሞ በያለበት እየዞረ ወንጌል ይሰበክላቸው ነበር። ይህ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚሰብከው ወንጌል የመንግሥት ወንጌል ነው (ማቴ 9:35፣ 24:14፣ ማር 1:14፣ ሉቃ 8:1)። የመንግሥት ወንጌል ንጉሥ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ አስቀድሞ በነቢያት

እንደተነገረው (ኢሳ 35:4-6) መምጣቱንና በመሲሐ እጅ ታምራት መደረጉን (ማቴ 11:2-6) የሚያውጅ የምሥራች ቃል ነው። ወንጌል የኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥት መተዳደሪያ ደንብ ወይም «ሕገ መንግሥቱ» ነው ማለት ይቻላል።

የመንግሥቱ ዜጎች በምድር ዙሪያ የሚገኙ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም የተዋጁ ሰዎች ሁሉ ናቸው። ዜግነታቸው ሰማያዊ የሆኑ ሁሉ የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች ናቸው። ስለዚህ ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የዚህ መንግሥት ዜጋ መሆን አይችልም።

ከትንሿ የሰናፍጭ ቅንጣት ትልቅ ዛፍ እንደሚወጣ ሁሉ (ማቴ 13:32) የእግዚአብሔር መንግሥትም በትንሽ ጀምሮ ዓለምን ሁሉ የምታዳርስ ሕያው ዘር ነች። በምድር ዙሪያ ወደዚህች ዛፍ የሚመጡ ሁሉ ዕረፍት የሚያገኙባት የመጠለያ ቦታ ነች። የእግዚአብሔር መንግሥት የማደግ፣ የመስፋት፣ አሸንፎና ጥሶ የመውጣት ባሕርይ አላት። ዘሩ ሕያው ስለሆነ የእግዚአብሔር መንግሥት ዓለምን ሁሉ የማዳረስ ኃይል አላት።

ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሚገባው በኃይል ነው (ሉቃ 16:16)፤ በውሣኔ በቆራጥነት፤ በመሰጠት ነው። ወንጌልንም መስበክ የሚቻለው በእግዚአብሔር ኃይል የወንጌልን ጠላት «ኃይለኛውን» በማሰር ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት የመብልና መጠጥ ነገር አይደለም። «የእግዚአብሔር መንግሥት ጽድቅና ሰላም በመንፈስ ቅዱስም የሆነ ደስታ ናት እንጂ መብልና መጠጥ አይደለችምና» (ሮሜ 14:17)።

አጀማመሯ ትንሽ ሆና ሳለ ከዛፎች ሁሉ እንደምትበልጥ እንደ ሰናፍጭ ቅንጣት ዘር የእግዚአብሔር መንግሥት እንዲሁ ነች (ማቴ 13:31-32) ። በእርሻ እንደ ተዘራ መልካም ዘር ነች (ማቴ 13:24-30)፤ ዱቄትን ሁሉ እንደሚያበካ እርሻ ነች (ማቴ 13:33)፤ እጅግ ከፍተኛ ዋጋ እንደሚያወጣ ዕንቁ ነች (13:45-46)፤ እንደ ተሰወረ መዝገብ ነች (13:44) ሰዎች እንደሚታደሙባት እንደ ታላቅ ግብዣ (ሉቃ 14:16-24) ነች።

የእግዚአብሔር መንግሥት፡- የእግዚአብሔር ፍጹም ገዢነት የሰፈነበትና በኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ የጠላት መሸነፍ የተረጋገጠበት መንግሥት ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት በሙላት ወደፊት የሚጠበቅ ሆኖ ሳለ የእግዚአብሔር ገዢነት አሁንም በመካከላችን አለ (ማቴ 12:28)። የእግዚአብሔር መንግሥት ከኃጢአታቸው በኢየሱስ ክርስቶስ ደም የታጠቡ ሕዝብ (ራእ 1:6፤ 5:10) የሚኖሩባትና ዘላለማዊነትዋ የተረጋገጠ መንግሥት ናት።

ለእግዚአብሔር መንግሥት «አባልነት» ብቁ የሚያደርገው የዘር፣ የሀብት ወይም የማኅበራዊ ኑሮ ደረጃ አይደለም። የመንግሥቱ መለኪያ በኢየሱስ ክርስቶስ ማመን ነው። ከኃጢአታቸው የሚመለሱ ቀራጮችና አመንዝሮችም ይገቡባታልና (ማቴ 23:31)። የኃጢአትን ሥርየት ያገኙ ሁሉ ከጨለማው ሥልጣን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ይፈልሳሉ (ቆላ 1:13)። የእግዚአብሔርን መንግሥት የሚወርሱ ጽድቃን ናቸው (ማቴ 23:34)። ጽድቃንም በእግዚአብሔር መንግሥት እንደ ፀሐይ ያበራሉ (ማቴ 13:43)። ይህም የዘላለም ሕይወት ነው (ማቴ 19:16፤ 23:30፤ ማር 10:30)።

ምዕራፍ 16 የጌታ ደቀ መዛሙርት ማድረግ

16.1 ደቀ መዛሙርት ማድረግ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ማሳደግ ነው

የታላቁ ተልዕኮ (ማቴ 28:18-20) ቀዳሚው ክፍል ወንጌልን መስበክ ሲሆን ተከታዩና ዋነኛው ቀጣይ ተግባር ደግሞ በወንጌል በማመን ከመንፈስ ቅዱስ ዳግመኛ የተወለዱትን የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ማድረግ ነው።

ደቀ መዛሙር¹⁵⁷ የሚለው ቃል የሚያመለክተው መማርንና መከተልን ወይም ተከታይነትን ነው። የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀ መዛሙርት (ማቴ 9:14)፣ የፈረሳውያን ደቀ መዛሙርት (ሉቃ 5:13)፣ የጌታ ደቀ መዛሙርት (ማቴ 10:1፣ ሐዋ 9:26) እንደሚባለው ማለት ነው። ፈረሳውያን ራሳቸውን የኢየሱስ ክርስቶስ ሳይሆን የሙሴ ደቀ መዛሙርት እንደሆኑ ይናገሩ ነበር (ዮሐ 9:28)።

ደቀ መዛሙር መሆን ደግሞ የአስተማሪውን ቃል መማር ወይም መቀበልና የተማሩትን በመኖር መለማመድ የሚለውን ፍቺ ይዟል። ስለዚህ ደቀ መዛሙር ማለት ተማሪ ማለት ብቻ አይደለም በተማሪውም ቃል የሚኖር እንጂ። ጌታ ኢየሱስ በእርሱ ያመኑትንም ሰዎች የተናገራቸው እንዲህ ሲል ነው፡- «ኢየሱስም ያመኑትን አይሁድ፡- እናንተ በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙርቴ ናችሁ» (ዮሐ 8:31)።

እንግዲህ ደቀ መዛሙርነት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ተከታይ መሆን እንጂ የሕግ አዋቂዎች ወይም ያስተማሪዎች ወይም የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ተከታይ መሆን አይደለም። ደቀ መዛሙርነት የጳውሎስ ወይም የአጽሎስ ወይም የጴጥሮስ ተከታይ መሆን አይደለም፤ መምህር የሆነው የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙር መሆን እንጂ። ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን በጌታ ኢየሱስ በማመን ዳግመኛ የተወለዱትን ሁሉ የክርስቶስን መልክ እንዲመስሉ የጌታ ደቀ መዛሙርት አድርጋ ልታሳድግ ይገባታል። የሚያድጉት ወደ ቤተ ክርስቲያን መሪዎች፣ እረኞች፣ አስተማሪዎች ወይም ወንጌላውያን መልክና ደረጃ ሳይሆን የሚያድጉት ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ ብቻ ነው። የሚመስሉትም ክርስቶስን ነው፤ የሚማሩትም የእርሱን ቃል ነው፤ እንዲኖሩ የሚነገራቸውም በክርስቶስ ነው።

የጌታ የሆኑ ደቀ መዛሙርት ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚቀርቡት በአቅራቢዎች ወይም በመካከለኞች በኩል አይደለም። በደቀ መዛሙርትና በኢየሱስ ክርስቶስ መካከል የሚገቡ ሰዎች ቢሆኑ ወይም መላእክት አማኞች በቀጥታ ክርስቶስን እንዳያዩት የሚጋርዱ መጋረጃዎች እንጂ ወደ እርሱ የሚቀርቡ «መንገዶች»

¹⁵⁷ ደቀ መዛሙር Heb: limmud - «one instructed» (Is 8:16, 50:4) GK: mathetes- «learner» Eng- disciple.

አይሆኑም። መጋረጃው ደግሞ በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት ከላይ ወደ ታች ተቀድሷል። ስለዚህ በአዲስ ኪዳን ሌላ መጋረጃ የለም።

ደቀ መዛሙር ማድረግ ማለት አዳዲስ አማኞች የጌታን የኢየሱስን ቃል እንዲጠብቁ ማስተማር ነው (ማቴ 28:19)። ሐዋርያው ጳውሎስ የገላትያን ሰዎች «ክርስቶስ በእናንተ እስኪሣል ድረስ» (ገላ 4:19) እንዳለ ደቀ መዛሙር ማድረግ አማኝ የደገንነት መንገድ በትክክል እስኪገባው ማስተማርና ከተለወጠ ሕይወት የሚገኝ ፍሬ እስኪያፈራ ድረስ መከታተል ነው።

ዳግመኛ በመወለድ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የተጨመሩ ሰዎች የዚህን አዲስ መንግሥት ባሕርይና አሠራር መማርና በሕይወታቸው መለማመድ አለባቸው። ይህ የገቡበት አዲስ መንግሥት አስቀድመው ከኖሩበት የዲያብሎስ ግዛት የሚለይባቸውን ባሕርያት ጠንቅቀው መገንዘብ ይኖርባቸዋል። በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ የዲያብሎስን ግዛት ባሕርይና አሠራር ይዞ መኖር አይቻልም። ስለዚህ አዳዲስ አማኞችን የእግዚአብሔርን መንግሥት ባሕርይ ጠንቅቀው እንዲያውቁ፣ ዜግነታቸውን ጠብቀው እንዴት በልጅነት ሥልጣን መኖር እንደሚችሉና እንዲሁም ታማኝ የመንግሥቱ ሠራተኞች የሚሆኑበትን መጽሐፍ ቅዱሳዊ መንገድ ቤተ ክርስቲያን የማስተማር ኃላፊነት አለባት። ቤተ ክርስቲያን ገና ከመነሻው ይህን ኃላፊነት ብትፈጽም ጤናማ ልጆችን ታፈራለች፣ ትባረካለች፣ ከጊዜ በኋላም በሥርዓት ካላደጉ ልጆች ሊደርስባት የነበረው ችግር በእጅጉ ይቀንስላታል።

በአጠቃላይ የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርት የሚታወቁባቸው ዋና መንገዶች፡- በጌታ ቃል በመኖራቸው (ዮሐ 8:31-32)፣ ለጌታ ክብር የሚሆን ፍሬ በማፍራታቸው (ሃ 15:5-8)፣ ራሳቸውን በመካፈል ጌታን የሚከተሉ በሁሉም ነገር ጌታን የሚያስቀድሙ በመሆናቸውና (ሉቃ 14:26-27፣ 33፣ ማር 8:34-38)፣

④ ሌሎችን ደቀ መዛሙርት በመውደዳቸው (ዮሐ 13:34-35) ነው።

እንግዲህ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በመምሰል የሚኖሩ ደቀ መዛሙርት ለማፍራት የቤተ ክርስቲያን ድርሻ እጅግ ታላቅ ነው። ቤተ ክርስቲያን እያንዳንዱን አማኝ በግል የመከታተልና የመመገብ አባሎቿን ሁሉ ደግሞ በውል የመንከባከብና የማሳደግ ኃላፊነት አለባት። በጥንቃቄ እንደ እግዚአብሔር ቃል ተከትተው ያደጉ ደቀ መዛሙርት ሌሎችን የቤተ ክርስቲያን ተግባሮች ለማከናወን የተዘጋጁ ይሆናሉ። ራሳቸው ባደጉበት ሁኔታ አዳዲሶችን ለመንከባከብና ለማሳደግ የሠለጠኑ ይሆናሉ። ሁሉም በእንክብካቤና በጥንቃቄ ባደገበት ቤተ ክርስቲያን ጭንገፋ አይኖርም። አሜን ይሁን።

አዳዲስ አማኞች ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ለመቀበል ሊወስኑ የመንፈሳዊውን ሕይወት ምንነትና አኗኗር ገና ስለማያውቁት፣ በመንፈሳዊው ነገር ሕፃናት ስለሆኑ የክርስትናን መሠረታዊ ትምህርት ማስተማር አኗኗሩንም ማስለመድ ያስፈልጋል። ስለሆነም ጌታን ለመከተል በሚወስኑ ሰዎች መካከል ልዩነት ወይም መበላለጥ ሳይኖር ቤተ ክርስቲያን ለሁሉም አዳዲስ አማኞች እነዚህን ትምህርቶች ማስተማር ይገባታል።

16.2 ለአዳዲስ አማኞች የክትትል ትምህርት የሚለጥበት ዓላማ፡-

ሀ. በእምነታቸው ሥር ስድደው እንዲያድጉ፤ እግዚአብሔርን በመምሰል የተለወጠ ሕይወት እንዲኖሩና በሕይወታቸው እግዚአብሔር እንዲከብር፤

ለ. ጌታን ከተቀበሉበት ጊዜ ጀምሮ የክርስቶስ አካል ክፍል መሆናቸውን አውቀው በቤተ ክርስቲያን አባል በመሆን ከምዕመናን ጋር ኅብረት እንዲያደርጉ፤

ሐ. በሕይወታቸው አድገውና ጠንክረው መልካም ፍሬ እንዲያፈሩና ለክርስቶስ ምስክር እንዲሆኑ፤

ሲሆን እነዚህን አማኞች ከመከታተያና ደቀ መዛሙር ከማድረጊያ መንገዶች መካከል ዋናዎቹ ጸሎት፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርትና ኅብረት ማድረግ ናቸው፡፡

16.3 የጌታ ደቀ መዛሙርት በማድረግ ሂደት ትኩረት የሚደረግባቸው

አዳዲስ አማኞችን የጌታ ደቀ መዛሙርት በማድረግ ሂደት ውስጥ መገንዘብ ከሚያስፈልጉ ነጥቦች መካከል ዋናዎች እንደሚከተለው ቀርበዋል፡፡

1. መለወጥ - «በእእምሮአችሁ መታደስ ተለወጡ»
2. ጥምቀት- «ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ እንደተጠመቅን»
3. የመንፈስ ቅዱስ መላት- «ባመናችሁ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ተቀበላችሁን?»
4. ጸሎት- «በየጸሎቱም ይተጉ ነበር»
5. ኅብረት- «በርናባስ ግን ወስዶ ወደ ሐዋርያት አገባው»
6. ቃሉን መማርና እንደ ቃሉ መኖር- «በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙርቱ ናችሁ»
7. ለጌታ ታማኝና ታዛዥ መሆን- «ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ»
8. ተልዕኮ- «አሥራ ሁለቱን ኢየሱስ ላካቸው አዘዛቸው»

16.3.1 መለወጥ - «በእእምሮአችሁ መታደስ ተለወጡ»

መለወጥ ልብስን እንደ መቀየር ወይም ካባን እንደ መደረብ አይደለም፡፡ መለወጥ የእእምሮ፣ የአስተሳሰብ፣ የአመለካከት ለውጥን የሚያመለክት ሂደት ነው፡፡

መለወጥ ከአንድ አቅጣጫ ወደ ሌላ መዞር ነው፡፡ መለወጥ ከክፉ መንገድ መመለስና በጽድቅ መንገድ መሄድ ነው፡፡ ከመለወጥ በፊት የኃጢአት መደምሰስ ይቀድማል (ሐዋ 3:19)፡፡ መለወጥ ከቀደመው የኃጢአት ኑሮ ንስሐ በመግባት ወደ እግዚአብሔር ዘወር ማለት ነው (ሐዋ 26:20)፡፡ ወደ ጌታ ዘወር ማለት የሚቻለው ደግሞ በእምነት ነው (ሐዋ 11:21)፡፡ ይህም እምነት በጌታችን

በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ከኃጢአት ወደ ጽድቅ ዘወር ማለት ነው (ሐዋ 20:21)። ከክፋት በመመለስ በእግዚአብሔር መባረክ ነው (ሐዋ 3:26)። ይህ ወደ እግዚአብሔር ዘወር ማለት ለደኅንነት መንገድና ለደቀ መዝሙርነት የመጀመሪያው ደረጃ ነው።

ደኅንነት ሰው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ከመንፈስ ዳግመኛ በተወለደ ጊዜ የሚፈጸም ቢሆንም «መዳናችሁን ፈጽሙ» (ፊሊ 2:12) እንደሚል ደኅንነት አማኝ የሚፈጽመውም ጭምር ነው።

ይህ የአማኝ ድርሻ በደኅንነት ውስጥ ዕለት ዕለት ከዓለም በመራቅና በአእምሮ በመታደስ መለወጥ ነው (ሮሜ 12:2)። የአእምሮ መታደስ ስኬት ከተሰጠና በክፉ ጠባይ (ባሕርይ) ከተሞላ ከማይረባ አእምሮ (ሮሜ 1:28) በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ከተላቀቁና ነፃ ከሆኑ በኋላ የሚገኝ ሕይወት ነው። ይህ በክርስቶስ ሞት ለክርስቶስ ለመኖር ነፃ የወጣው አእምሮ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በማድረግና በፈቃዱም ደስ በመስኘት ለመኖር በመለወጥ የማደግና የመገንጠል ሕይወት ነው። ይህ የደቀ መዝሙርነት ሕይወት ለእድሜ ዘመን ሁሉ በመታደስ የሚቀጥልና የክርስቶስን ክብር በማንጸባረቅ የሚያድግ ነው (2ቆሮ 3:18)። ይህ ነው የጽድቅ ጉዳና።

በአእምሮ መታደስ የሚለወጥ ደቀ መዝሙር አእምሮው ከመለወጡ የተነሣ የእግዚአብሔር ፈቃድ ለእርሱ መልካም እንደሆነ ይገነዘባል፤ ደስ የሚያሰኝ መሆኑንም ያስተውላል፤ ሌላ የተሻለ አማራጭ እንደሌለም በሕይወቱ ያረጋግጣል። ቤተ ክርስቲያን ወንጌልን ሰምተው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ዳግመኛ የተወለዱት ሁሉ የተለወጠ ሕይወት እንዲኖራቸውና የክርስቶስን ክብር እያብላጩ ለእዲናና ይህን የክብር ሕይወት ለአማኞች ማስተማር ኃላፊነቷ ነው።

16.3.2 ጥምቀት- «ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ እንደተጠመቅን»

በደቀ መዝሙርነት መንገድ በጌታ በማመን ዳግመኛ የተወለዱ ሰዎች ሁሉ ስኬት በመሞት ለእግዚአብሔር ጽድቅ ለመኖር እንደወሰኑ በውኃ በመጠመቅ መገለጽ ይገባቸዋል።

ጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ሲልካቸው «በአብ፤ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው» ብሎ እንዳዘዘ ቤተ ክርስቲያን ዳግመኛ የተወለዱትን በአብ፤ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም በውኃ ልታጠምቃቸው የጌታ ትዕዛዝ አላት።

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ 6:4 ሲጽፍ፡- «ክርስቶስ በአብ ክብር ከሙታን እንደተነሣ እንዲሁ እኛም በአዲስ ሕይወት እንድንመላለስ ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ በጥምቀት ከእርሱ ጋር ተቀበርን» እንዳለ በውኃ መጠመቅ አማኝ ሰው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በሞቱና በትንሣኤው መተባበሩን ወይም መምሰሱን ይገልጻል (ሮሜ 6:3-6፤ ቆላ 2:12)። ጌታ ኢየሱስ ሲያስተምር የእርሱን ሞት እንደ ጥምቀት አድርጎ ተናግሯል (ሉቃ 12:50፤ ማቴ 20:22፤ ማር 10:38)።

ጥምቀት ለኃጢአት በመሞት ለእግዚአብሔር ሰላምና መወሰንን የአዲስ ሕይወት መግለጫ ነው። ጥምቀት ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር አንድ መሆንን የሚያመለክት የአንድነት መግለጫ ነው።

የውኃ ጥምቀት በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ዳግመኛ የተወለደ ሰው ከክርስቶስ ጋር በሞቱና በትንሣኤው መተባበሩን የሚገልጽበት (ሮሜ 6:3-4፣ ቆላ 2:12)፣ እርሱንም በመምሰል ሰላምና መወሰኑን የሚያሳውቅበት፣ ኦገድ ጊዜ ብቻ (ኤፌ. 4:5) የሚደረግ ሥርዓት ነው። አማኙ በውኃ ሊጠመቅ ሲወስን እግዚአብሔርን በሥጋው ያከብራል።

«የሥጋንም ሰውነት በመግፈፍ፣ በክርስቶስ መገረዝ፣ በእጅ ባልተደረገ መገረዝ ከእርሱ ሆናችሁ ደግሞ ተገረዛችሁ፣ በጥምቀትም ከእርሱ ጋር ተቀብራችሁ፣ በጥምቀት ደግሞ ከሙታን ባስነሣው በእግዚአብሔር አሠራር በማመናቸው ከእርሱ ጋር ተነሣችሁ» (ቆላ 2:11-12)።

በአዲስ ኪዳን መገረዝ ማለት በኢየሱስ ክርስቶስ መሆን ማለት ነው። በፊሊ 3:3 «እኛ በመንፈስ እግዚአብሔርን የምናመልክ በክርስቶስ ኢየሱስም የምንመካ በሥጋም የማንተመን እኛ የተገረዘን ነን» እንደሚል «የልብ መገረዝ» ነው (ዘፄ 10:16፣ 30:6፣ ኤር 4:4፣ ሮሜ 2:29)። በእጅ በሚድረግ በውጫዊ ድርጊት ሳይሆን በእጅ በማይደረግ ውስጣዊ ድርጊት የልብ መገረዝ ነው። እንዲሁ መጠመቅ ደግሞ ከክርስቶስ ጋር መቀበርና ከእርሱ ጋር መነሣትን ያመለክታል። ለሚጠመቀው ሰው ይህ የጥምቀት ምንነት ወይም ፍቺ የሚፈጸምበት በእግዚአብሔር አሠራር በማመኑ ነው። ይህ የእግዚአብሔር አሠራር ደግሞ በመጠመቅ ከኃጢአት መንጸት የሚገኘው ከመጠመቀያው/ ከውኃው አይደለም። ውኃው እርሱ እንደ መገረዝ ሁሉ ውጫዊ ነው። ነገር ግን መጠመቅ በእምነት ኢየሱስ ክርስቶስን በሞቱና በትንሣኤው በመምሰል በአዲስ ሕይወት የመመላለስ መግለጫ ነው።

16.3.3 የመንፈስ ቅዱስ ሙላት- «ባመናችሁ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ተቀበላችሁን?»

በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ዳግመኛ መወለድ የሚፈጸመው በመንፈስ ቅዱስ ነው። ዳግመኛ መወለድ የሚቻለው ከመንፈስ ቅዱስ ነው። በዚህ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ አዲስ የተወለደውን ሰው የክርስቶስ አካል ክፍል ያደርገዋል። ስለሆነም ዳግመኛ የተወለደ ሰው ሁሉ ከመንፈስ ቅዱስ ተወልዷል፣ የመንፈስ ቅዱስም ማደሪያ ሆኗል።

ሐዋርያው ጳውሎስ «ባመናችሁ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ተቀበላችሁን?» (ሐዋ 19:2) ብሎ የጠየቃቸው በኤፌሶን ያገኛቸውን ደቀ መዛሙርት የሆኑትን ነበር። እነዚህ ደቀ መዛሙርት ያመኑ ቢሆንም መንፈስ ቅዱስን ስለ መቀበል ግን አልሰሙም። ጳውሎስም እጁን በጫነባቸው ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ወረደባቸው (19:6)። በኤፌሶን ሰነበሩት ደቀ መዛሙርት የሆነው የመንፈስ ቅዱስ መቀበል በበዓል ንምሳ ቀን ለጌታ ደቀ መዛሙርት እንደሆነው ነው (ሐዋ 2:4-11)።

የመንፈስ ቅዱስ መውረድ በብሉይ ኪዳን የተተነበየ (ኢዩ 2:28-32) በአዲስ ኪዳን የተጻፈ የእግዚአብሔር ድንቅ ስጦታ ነው። የመቀበያው መንገድ ይህን ስጦታ ለመቀበል ፈቃደኛ መሆንና ሰጪውን እግዚአብሔርን መጠየቅ ነው። በኤፌሶን የነበሩ ደቀ መዛሙርት «መንፈስ ቅዱስ እንዳለ እንኳን አልሰማንም» እንዳሉ በጌታ ዳግመኛ የተወለዱት ስለ መንፈስ ቅዱስ መውረድ ምንም ላያውቁ ይችላሉ። ስለዚህ ጳውሎስ በኤፌሶን የነበሩትን ደቀ መዛሙርት እንደጠየቀና እንደጸለየላቸው ቤተ ክርስቲያን እያንዳንዱን እማኝ ልትጠይቅ ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት ልታስተምራቸው፣ ልትጸልይላቸውም ይገባል። ይህ ደቀ መዛሙርትን የማሳደጊያው እንዲመንገድ ነው።

16.3.4 ጸሎት- «በየጸሎቱም ይተጉ ነበር»

የጌታ ደቀ መዛሙርት እንደ ማንኛውም አይሁድ በጊዜው የነበረውን የእምልኮ ሥርዓት (በቤተ መቅደስ የሚደረገውን ጸሎትና ሥርዓት ጨምሮ) ሊያውቁ ቢችሉም የጌታ ደቀ መዛሙርት በሆኑ ጊዜ ግን ጥያቄያቸው «እንጸልይ ዘንድ አስተምረን» (ሉቃ 11:2) ነበር። እንዴት እንዲጸልዩ ያስተማራቸው ጌታ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ግም ደቀ መዛሙርቱን ሳይታከቱም ዘወትር ሊጸልዩ እንዲገባቸው (ሉቃ 18:1) ያስተማራቸው ነበር። እንዲሁም ስለምን ትተኛላችሁ ወደ ፈተና እንዳትገቡ ጸልዩ (ሉቃ 22:46) አላቸው።

ጸሎት ለእግዚአብሔር መናገርና እግዚአብሔርንም ማድመጥ ስለሆነ ደቀ መዛሙርት እግዚአብሔር ፡ የሚሰማው ዓይነት የጸሎት ንግግር ምን ዓይነት እንደሆነ እንዲያውቁና እርሱንም መስማትና ድምጹን መለየት እንዲችሉ ጸሎትን መለማመድና በጸሎትም መትጋት አለባቸው።

ጌታ ኢየሱስ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ ደቀ መዛሙርት በአንድ ልብ ሆነው ለጸሎት ይተጉ ነበር (ሐዋ 1:14)። እንዲሁም በሐዋርያው ጴጥሮስ ስብከት ቃሉን የተቀበሉና የተጠመቁ በየጸሎትም ይተጉ ነበር (ሐዋ 2:42)። በጸሎት መትጋት ስለ ሁሉ ነገር በእግዚአብሔር የመደገፍ ምልክት ነው። በጸሎት የሚተጉ በራሳቸው ማስተዋል የማይደገፉ ናቸው። የመንፈሳዊ ሕይወት ዕድገት ያለው ልብና ጉልበትን ለእግዚአብሔር በማንበርክክ ነው። በእግዚአብሔር ፊት በጸሎት የሚተጋ ከእግዚአብሔር ለመማር የተዘጋጀ ለው ነው።

በጸሎት መትጋት የተዘራውን ዘር ሰይጣን መጥቶ ከልባቸው እንዳይወስደው መከላከል ነው (ማር 4:15)። ጸሎት ከነጣቂው ያላቅቃል። በጸሎት የዚህ ዓለም ጭንቀትና እምርት ከሰው ሕይወት ይቆረጣል።

ጸሎትን ማስተማር ማለማመድ መንፈሳዊ ውጊያን ማስተማር ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ የሆነ የእግዚአብሔርን ጦርነት የሚዋጋ ከጨለማው ገዢ ጋር የሚጋደል ነው። ለዚህም መንፈሳዊ ጦርነትን መማርና መሠልጠን አለበት። «... ሰልፍን ያልለመዱ የእስራኤል ልጆች ትውልድ መዋጋትን ያውቁና ይማሩ ዘንድ እግዚአብሔር ያስቀራቸው ...» (መሳ 3:1-2) እንደሚል። የሰልፉ ባለቤት የሆነ እግዚአብሔር ሕዝቡ ሰልፍንና አሰላለፍን እንዲያውቅለት ይፈልጋል።

ወደ እግዚአብሔር ፊት በጸሎት መቅረብን ለጸሎትም መትጋትን ቤተ ክርስቲያን ለልጆቿ ማስተማር አለባት። ጸሎት በተለምዶ የሚነገር የመንፈሳዊ ሥነ ሥርዓት ክፍል ሳይሆን ጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር ቀጥተኛ ግንኙነት የሚደረግበት መንፈሳዊ ምሥጢር መሆኑን አማኞች ሁሉ እንዲያውቁት እጥብቃ ማስገንዘብ አለባት። በሌላ ሰው እስትንፍስ መኖርና ሕይወትን ማቆየት እንደማይቻል ሁሉ እያንዳንዱም አማኝ ለራሱ መጸለይ መቻል አለበት።

ከልዩ ልዩ ልማዶቻቸውና ችግሮቻቸው እንዲላቀቁ፣ በውስጣቸው ሲሠራ የነበረ የአጋንንትም አሠራርም ካለ እንዲገለጥና እንዲፈርስ፣ በአዲስ ሕይወት እንዲበረቱና የመንፈስ ቅዱስንም ስጦታ እንዲቀበሉ ከአዳዲስ አማኞች ጋር አብሮ መጸለይ ይገባል። እንዲሁም የሕይወት አባት የሆነውን የሚያሳድጋቸውን እግዚአብሔርን በግላቸው እንዲያውቁት መርዳትና በጸሎትም መተባበር ያስፈልጋል።

16.3.5 ኅብረት- «በርናባስ ግን ወስዶ ወደ ሐዋርያት አገባው»

የጌታን ደቀ መዛሙርት አሳደጅ የነበረው ሳውል በተለወጠ ጊዜ አይሁድ ሊገድሉት ያሴሩ ነበር። በሌላ በኩል ሳውል ከሐዋርያት ጋር ኅብረት ማድረግ በፈለገ ጊዜ ደግሞ ሁሉም ደቀ መዝሙር እንደ ሆነ ስላላመኑ ፈሩት (ሐዋ 9:26)።

ጌታን ያመነ ሰው ቀደሞ ከነበረው የጨለማ ሕይወትና ጌታን ከማያስከብር ግንኙነት መላቀቅ አለበት። የውስጥ መለወጥ ሲኖር ከሰዎች ጋር የሚደረጉ ውጫዊ ኅብረቶች ሁሉ በዚህ መለኪያ ተመዝነው ያለፉ መሆን ይኖርባቸዋል።

አዳዲስ አማኞች ከመንጋው እንደተነጠለ በግ ናቸው። አዲስ የነፍስ እረኛ አግኝተዋልና አዲስ መንጋ፣ አዲስ በረት ይፈልጋሉ። ወደ ነፍሳቸው እረኛ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ መጡ የእረኛው በጎች ወዳሉበት በረት መቀላቀል ይገባቸዋል። አስቀድሞም በበረቱ ውስጥ ያሉት በጎች አዲሶችን ለመቀበል በእጅጉ የተዘጋጁ መሆን አለባቸው።

የክርስትና ሕይወት የግንኙነት ሕይወት ነው። የኅብረት ሕይወት ነው። ኅብረት ከእግዚአብሔር ጋር (1ዮሐ 1)፣ ኅብረት ከቅዱሳን ጋር (ሐዋ 2:42)። ይህ ኅብረት በክርስትና ሕይወት ሁሉ የሚቀጥልና የበለጠ ሊያድግ፣ ልማድ ሊሆን የሚገባ ነው (ዕብ 10:24-25)። በኅብረት ውስጥ በረከት ታዝዟልና የእግዚአብሔርም ሀሳብ አንድነት ነውና። የሰውን የቀደመ ታሪክ በማሰብና በኢየሱስ ክርስቶስ አዲስ ሰው መሆኑን ባለመገንዘብ ሐዋርያት ሳይሆኑ የተባለውን ጳውሎስን እንዳደረጉት ሳይሆን ቤተ ክርስቲያን መለወጣቸውን ያወቀቻቸውን አማኞችን ወደ ቅዱሳን ኅብረት በማምጣት የበርናባስን አገልግሎት መፈጸም አለባት።

አማኞች እርስ በርሳቸው ኅብረት በማድረግ ክርስትና ወደ ላይ ከእግዚአብሔር ጋር፣ ወደ ጌታ ከቅዱሳን ወንድሞች ጋር ግንኙነት የማድረግ ሕይወት በመሆኑ

እዳዲስ እማኞች ይህን እንዲረዱና ሰወደፊቱም ከክርስቲያኖች ጋር ጎብረት በማድረግ እንዲኖሩ ማበረታታት ያስፈልጋል። ይህንንም በየዕለቱ ማለማመድ ይገባል። ንቦች በእበባ እንደሚሳቡ እዳዲስ እማኞችም መንፈሳዊ ምግብ፣ እንክብካቤና የእርስ በርስ ፍቅር ወዳለበት ጎብረትና ቤተ ክርስቲያን በቀላሉ ይሳባሉ።

«ሳውልም ወደ ኢየሩሳሌም በደረሰ ጊዜ ከደቀ መዛሙርት ጋር ይተባበር ዘንድ ሞክረ፣ ሁሉም ደቀ መዝሙር እንደሆነ ስላላመኑ ፈሩት። በርናባስ ግን ወስዶ ወደ ሐዋርያት አገባውና ...» (ሐዋ 9:26-27)። ሐዋርያት የሳውልን የአሳዳጅነት የቀደመ ታሪክ ተመልክተው ሊቀበሉት በፈሩ ጊዜ በርናባስ ሳውልን እንደወሰደውና ወደ ሐዋርያት እንዳቀረበው ሁሉ እንዲሁ ቤተ ክርስቲያን እዳዲስ እማኞችን በምንም ዓይነት ሕይወት ውስጥ የኖሩ ቢሆኑም የቀደመ ታሪካቸውን ሳትመለከት በጌታ አምነው መለወጣቸውን ስታረጋግጥ በሕይወት እንዲጸኑ የምታበረታታ ልትሆን ይገባታል። አቁላና ጽርስቅላ አጽሱስን ወሰደው የእግዚአብሔርን መንገድ ከፊት ይልቅ እንደገለጡለት (ሐዋ 18:24-28) ቤተ ክርስቲያን በአጠቃላይ የቆዩ እማኞች ደግሞ በግል ይህን ዓይነት ተግባር ማከናወንን ይጠበቅባቸዋል።

ሰውን አዲስ ፍጥረት የሚያደርግ፣ ባሕርይን የሚለውጥና በሕይወት የሚያጸና እግዚአብሔር ነው። ይህን ደቀ መዝሙር የማድረግ ሥራ ግን እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ሊሠራ ፈቅዷል። ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን የዘራችውን በወቅቱና በትጋት በመሰብሰብ ወደ ጉተራው ልታስገባ ይገባታል።

16.3.6 ቃሉን መማርና እንደ ቃሉ መኖር- «በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙርቱ ናችሁ»

እግዚአብሔርን ማወቅና ሀሳቡን መረዳት የሚቻለው በቃሉ ነው። እዳዲስ እማኞች ቃሉን ማጥናት ራሳቸውን እንዲያስለምዱ፣ የተመጣጠነ ምግብ እንዳነሰው ሕፃን እንዳይጠወልጉ ወይም እድገታቸው የተንጋደደ እንዳይሆን መሰውን የእግዚአብሔርን ቃል ማስተማር፣ እነርሱም በግልና በጎብረት እንዲያጠኑት ማበረታታትና ማለማመድ ይገባል።

እዳዲስ እማኞች በውስጣቸው የሚበቅለው ዘር ፍሬው ይበዛ ዘንድ ዘሩን በተከፈተ ልብ እንዲቀበሉት ያስፈልጋል። እዳዲስ እማኞች እምነታቸው ከሁኔታዎች ጋር ብቻ የተያያዘ «ጊዜያዊ» እንዳይሆን፣ በክርስትና ጉዳና ፊተና እንደሚኖርና በፊተናውም መጽናት እንደሚገባቸው መማር አለባቸው። አረም ከአዝመራ እንደሚነቀል በውስጣቸው የተተከለው የሕያው ቃል ዘር ሥር ሰድዶ እንዳያድግ የሚያንቀውን የምቶትና የባለጠግነት አረም ከውስጣቸው እንዲነቅሉና አዲስ ፍጥረት የሆኑ፣ በአዲስ መንገድ የሚጓዙ፣ አዲስና ሰማያዊ አመለካከት ያላቸው መሆኑን በማስገንዘብ በጥንቃቄና በትዕግሥት ማስተማርና እድገታቸውንም መከታተል ይገባል (ማቴ 13:1-23፣ ማር 4:1-20፣ ሉቃ 18:4-15)። የመንግሥቱ ዘር ሕይወት ያለው በራሱ የሚበቅል የሚያፈራም ነው። የደቀ መዝሙሩ ድርሻ ከዘሩ ባሕርይ ጋር መስማማት ነው፣ ዘሩ የማይወደውን መጥላት ነው።

ደቀ መዝሙርነት በጌታ ሥር ሰድዶ ማደግ ነው። አዳዲስ አማኞች ወደ ቀደመው የኃጢአት ኑሮ እንዳይመለሱ በኢየሱስ ክርስቶስ ያገኙትን ነፃነት እንደገና ወደ ቀደመው ባርነት እንዳይለውጡት በጨለማና በብርሃን፣ በባርነትና በነፃነት መካከል ያለውን ልዩነት እንዲያውቁ አስረግጦ ማስተማር ያስፈልጋል። ከዓለም ርኩሰት በኢየሱስ ክርስቶስ ነፃ ወጥተው እንደገና ወደ ድሮው ጥለውት ወደመጡት ርኩሰት መመለሱ ውሻ ወደ ትፋቱ ይመለሳል (2ጴጥ 2:22) እንደሚለው ይሆናል።

የጌታ ደቀ መዝሙር የሆነ ሰው የጌታን ቃል የሚጠብቅና በቃሉ የሚኖር ሰው ነው (ዮሐ 8:31)። የጌታ ቃሎች በሰዎች ውስጥ ሊኖሩ ደግሞ ለጌታ ክብር ብዙ ፍሬ ማፍራት አለ (ዮሐ 15:7-8)።

ሕፃን ወተትን እንደሚፈልግ በጌታ በማመን ዳግመኛ የተወለደ ሰው የእግዚአብሔርን ቃል በመመገብ ማደግ መጀመር አለበት። የሚያሳድግ የሚያፋፋ የእግዚአብሔር ቃል ነውና (1ጴጥ 2:3)። የእግዚአብሔር ቃል እየተሰበከና እየሰፋ ሲሄድ የደቀ መዝሙርት ቁጥር እየጨመረ ይሄዳል (ሐዋ 6:7)።

የጌታ ደቀ መዝሙር የሆነ ለራሱ ሕይወት የሚጠነቀቅ ሰው ነው። መጽሐፍ «እንደቆመ የሚመስለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ» (1ቆሮ 10:12) እንደሚል ሆልጊዜ በጉዞ ላይ ከመውደቅ መጠንቀቅ የአስተዋይ ደቀ መዝሙር ባሕርይ ነው። መውደቅና መንሸራተት በየትኛውም የደቀ መዝሙርነት ዘመን ወይም የሕይወት ደረጃ ላይ ሊመጣ ይችላል።

የጌታ ደቀ መዝሙር አዲስ እንደ ተወለደ ሕፃን የቃሉን ወተት የሚመኝ ነው (1ጴጥ 2:2)። ይህ የቃል ወተት ያሳድጋል ያፋፋል አማኝም የጌታን መልክ እየያዘ እንዲያድግ ያደርገዋል። የቃል ወተት የመጀመሪያ ደረጃ ለሕፃናት የሚሰጥ የምግብ ዓይነት ነው። ደቀ መዝሙርነት በመማር መብሰልና በሕይወት ማደግ ስለሆነ የበለጠ በጽድቅ ትምህርት ማደግ ይገባል። ይህም ጠንካራ ምግብ ነው (ዕብ 5:14)። ያለ እግዚአብሔር ቃል መንፈሳዊ እድገት የለም። (የመጀመሪያ ነገሮችን ዝርዝር በዕብ 6:1 ላይ እናገኛለን)።

ለለዚህ ቤተ ክርስቲያን ለአዳዲስ አማኞች መሠረታዊ የሆኑና የመጀመሪያ ነገሮችን በማስተማር ጀምሮ የእግዚአብሔርን ምክር ሁሉ እንዲያውቁ ተከታትላ ማስተማር ይገባታል። ልጆቿ ፋፍተው እንዲያድጉ ከተለያዩ ተውሳክ እንዲጠበቁ ከእድሜያቸውና ከእድገታቸው ጋር የሚዛመድ የተመጣጠነ ምግብ መመገብ ይገባታል።

ገና በሕፃንነታቸው ወራት እንደሚገባ ወተት የተመገቡና በጤንነት ያደጉ ሕፃናት የምግብ ናፍቆት እያደገ እንደሚሄድ ሁሉ በመንፈሳዊውም ዓለም እውነተኛውን የእግዚአብሔር ቃል የቀመሱ ጣፋጭነቱን ያውቁታል ከማር ይልቅ ይጣፍጣልና።

እንግዲህ የቤተ ክርስቲያን ድርሻ ለደቀ መዝሙርቱ የክርስትናን እውነተኛ መልክና የሚያስከፍለውን ዋጋ በትክክል ማስገንዘብ ነው። በማንኛውም ሁኔታ ለዚህ የተዘጋጁ እንዲሆኑ ማድረግ ነው። የቤተ ክርስቲያን ድርሻ በአሸዋ ላይ ሳይሆን በዓለት ላይ እንዲመሠረቱ ማድረግ ነው።

16.3.7 ለጌታ ታማኝና ታዛዥ መሆን- «ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ»

ደቀ መዛሙርነት የራስን ፈቃድ ለእግዚአብሔር ፈቃድ በማሰጣት ለጌታ የመታዘዝ ሕይወት ነው። «አባት ሆይ የአንተ ፈቃድ እንጂ የእኔ ፈቃድ አይሁን» (ሉቃ 22:42) ማለት ነው። ይህም ራስን መካድ ነው።

ደቀ መዛሙርነት ከሁሉ በፊት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በመከተል ይጀምራል። እርሱ እፊት እፊት ሲሄድ ደቀ መዛሙር ከጌታ ጎላ የሚከተል ነው። ደቀ መዛሙር ለማገልገል ከመውጣቱ አስቀድሞ ወደ ጌታ የሚቀርብና ጌታን የሚከተል ነው። ጌታ ደቀ መዛሙርቱን «በጎላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ» (ማቴ 4:19-20)።

ደቀ መዛሙር ማድረግ ከተዘራው ዘር ጋር የሚያድገውንና በጎላም የሚያንቀውን እሾህ አስቀድሞ ማረምና መንቀል ነው። እሾህ ከመጀመሪያው ካልተነቀለ አብሮ ካደገ በኋላ የማነቅ ባሕርይ አለው «... መንገዳቸውን ሄደው በሕይወት ዘመን በአሳብና በባለጠግነት ምኞት ይታነቃሉ ... ሙሉ ፍሬም አያፈሩም» (ሉቃ 8:14)። ስለዚህ ደቀ መዛሙር ማድረግ በሰው ውስጥ ያለን ዓለማዊ ምኞትን ማራገፍ ወይም ቅንጣቱ እንዳይገኝ አድርጎ ከሥሩ መንቀል ነው። ገና ከመነሻው ያልተነቀለ ቅንጣት ምቹ ሁኔታ በመጣለት ጊዜ ማቆጥቆጡ አይቀርም።

መስቀል መሸከም ለክርስቶስ ኢየሱስ ስም መከራን ለመቀበል መፍቀድ እስከ ሞት ድረስ የታመኑ ሆኖ መገኘት ነው። መስቀል መሸከም በንጹሕ የወንጌል እምነት ምክንያት የሚመጣውን መከራ ለመቀበል ዝግጁ መሆን ነው። ይህ ደግሞ የክርስትና ዓይነተኛ ባሕርይ ነው። «... ለእኔ ሊሆን አይገባውም» (ማቴ 10:38) የተባለው ጌታን የማይከተል ሰው ነው። ዓለም የራሷ ያልሆኑትን ታሳድዳቸዋለች። «በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ሊኖሩ የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ» (2ጢሞ 3:12) እንደተባለው።

የደቀ መዛሙርቱ ጉዞ ለእድሜ ዘመን ሁሉ የሚደረግ ሩጫ ነው። ለእያንዳንዱ ደቀ መዛሙር ጌታ ያስመረለት የሩጫ መስመር አለው። ለሩጫውም ምሳሌ የሚያደርገው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ብቻ ነው። እርሱ ሩጫውን በትዕግሥት ለመጨረስ ለሁሉም ደቀ መዛሙርት ምሳሌ ነውና (ዕብ 12:2)።

መስቀልን ለመሸከም የሚወስን ሰው ራሱን የካደ ሰው ነው። ነውርን የናቀ፣ ስለ ክርስቶስ መጠላትን የመረጠ፣ በመከራ ውስጥ እግዚአብሔር በሚሰጠው ጸጋ ለመታገስ የወሰነ ሰው ነው። መስቀልን የሚሸከም ሰው ጠቅላላ ሕይወትን በሰማያዊ ሚዛን መዝና በክርስቶስ ኢየሱስ ለሚገኘው ሕይወት ዋጋን ለመክፈል የቆረጠ ሰው ነው። ስለ ጌታ ስም የሚጸና ነው (ራእ 2:3)። የጌታም ደቀ መዛሙር መስቀልን በመሸከም የጌታን ምሳሌ የሚከተልና በመከራ የሚጸና ነው። መጽናት ነፍሱን ያድናል ማፈግፈግ ግን ለጥፋት ነው (ዕብ 10:36-39)። በመጽናት ፍሬ ማፍራት አለ (ሉቃ 8:15)። በፊተና ጊዜ የሚከዱ ሥር የሌላቸው ናቸው (ሉቃ 8:13)።

ጌታ ኢየሱስ ሲያስተምር «... መስቀሉንም የማይዝ በኋላየም የማይከተለኝ ለእኔ ሊሆን አይገባውም» ብሏል (ማቴ 10:38)። እንግዲህ የጌታ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር የሚሆን መስቀሉን የሚይዝና ከጌታ በኋላ የሚከተል ነው። የሚይዘው መስቀል ለእያንዳንድ ደቀ መዝሙር ከሚሆን መስቀል ውስጥ የራሱን ድርሻ የሆነውን መስቀል መሸከም ነው። የመስቀሉ ባሕርይ በመሠረቱ ጌታ አየሱስ ክርስቶስ የተሸከመው ዓይነት (በዓለም መናቅ፣ መለደብ፣ መጠላት፣ መለደድ፣ ...) ሆኖ ሁሉም የጌታ ደቀ መዝሙር እኩልና አንድ ዓይነት መስቀል ላይሆን ይችላል። ደቀ መዝሙር ጌታ እንዲሸከም የፈቀደውን መስቀል ይሸከማል እንጂ ለራሱ መስቀል አበጅቶ ወይም መከራን ጋብዞ አይሸከምም። እንዲህም ሊሆን ሳለ «ከሚቻላችሁ መጠን ይልቅ ትፈተኑ ዘንድ የማይፈቅድ እግዚአብሔር የታመነ ነው። ትታገሡም ዘንድ እንድትችሉ ከፈተናው ጋር መውጫውን ደግሞ ያደርግላችዋል» (1ቆ 10:13)።

ደቀ መዝሙርነትና መስቀልን መሸከም የማይነጣጠሉ ናቸው። ደቀ መዝሙር ደግሞ ጌታውን የሚከተለው፣ በኋላ ጎላው የሚሄድ፣ የጌታውን ዱካ እያዩ የሚረግጥ በእርሱ ብርሃን የሚንዝ እርሱን የሚያስቀድም ነው። ደቀ መዝሙር ጌታ የሚሄድበትን መንገድ አስተውሎ እያዩ ከመከተል በቀር የራሱ የሆነ መንገድ የለውም። መንገድ ያው አንድ መንገድ ነው ጌታ የሚሄድበት። የሚከተለው ምሳሌ አንድ ነው- ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ። መጽሐፍም «የእምነታችንንም ራስና ፈጻሚውን ኢየሱስን ተመልክተን፣ በፊታችን ያለውን ሩጫ በትዕግሥት እንሩጥ፣ እርሱ ነውርን ንቆ በፊቱም ስላለው ደስታ በመስቀል ታግሦ ...» (ዕብ 12:1-2) እንደሚል ደቀ መዝሙር ትዕግሥት ከጌታ ሕይወት እየተማረና ጌታን እየተመለከተ የሚሮጥ ተከታይ ነው። «እኔን መከተል የሚወድ ቢኖር፣ ራሱን ይከዳ መስቀሉንም ተሸከሞ ይከተለኝ» (ማቴ 16:24) እንደተባለው።

የጌታ ደቀ መዝሙርነት በፈቃደኝነት የሚደረግ መከተል ነው። ራስን መካድ ደግሞ የጌታ በሆነ ጉዳይ ላይ የራስን ፈቃድ አለማድረግ ነው። መስቀልን መሸከም ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም ብቻ ነው። ስለ ሌላ ስለ ማንም የሆነ መስቀል ከንቱ መከራ መቀበል ነው (ሉቃ 9:23-24)።

መስቀልን መሸከም ነፍስን ከማጥፋትና ከማጉደል ጋር የተያያዘ ነው። መስቀልን መሸከም ነፍስን እስከ ማጥፋት (ማለትም በጌታ ስላለው እምነት የሚመጣውን ማንኛውንም ዓይነት ዋጋ (መሥዋዕትነት) ለመክፈል መወሰን ነው (ማቴ 16:26)። መከተል ደግሞ በየዕለቱ የሚፈጸምና (ሉቃ 9:23) የዕድሜ ዘመን የክርስትና ጉዞ ነው።

ደቀ መዝሙርነት የነፍስን ትርፍና ኪሣራ አስልቶ መወሰን ነው። የራሱ ነፍስ የዘላለምን ሕይወት እንድታገኝ የሚመርጥ ሰው ጌታን በመከተል ዓለምን ላለመምሰል የወሰነ ሰው ነው። ይህም መስቀሉን ተሸከሞ ጌታ ኢየሱስን የሚከተል ሰው ነው። በአንጻሩ ደግሞ ከዓለም መላቀቅ የማይፈልግ ሰው ወይም ጌታን በመከተሉ ምክንያት የሚያስከፍለውን ዋጋ ለመክፈል ፈቃደኛ ያልሆነ ሰው ደግሞ ነፍሱን ከዘላለም ሕይወት ለማጉደል በፈቃዱ የመረጠ ሰው ነው። የጌታ ደቀ መዛሙርት በዓለም ለመጠላት መጠበቅ አለባቸው (ማቴ 10:22)። ዓለም ለክርስቶስ ወንጌል ተቃዋሚ ለይፍ ናት (ማቴ 10:34-39)። ክርስቶስን የጠላችው ዓለም (ዮሐ 15:25) ደቀ መዛሙርቱን ልትወድ አትችልም።

16.3.8 ተልዕኮ «አሥራ ሁለቱን ኢየሱስ ላካቸው አዘዛቸው»

ጌታ የጠራቸው ደቀ መዛሙርት «ከእርሱም ጋር እንዲኖሩና ለመስበክ እንዲልካቸው» (ማር 3:14) ነበር። ጌታ ኢየሱስ የጠራቸውን ደቀ መዛሙርት ለአገልግሎት ያዘጋጃቸው ነበር፤ እንዲለማመዱም ያሰለጥናቸው ነበር። ደቀ መዛሙርትን የጠራቸው ከሁሉም በፊት ከእርሱ ጋር እንዲኖሩ፣ ከእርሱ ጋር ኅብረት እንዲያደርጉ ነው። ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር የጠበቀ ግንኙነት ባደረጉ መጠን የጌታን ህሳብ ጠንቅቀው ይረዳሉ፤ አስተዋይ እገልጋዮችም ይሆናሉ።

የጌታ ደቀ መዛሙርት ከጌታ ጋር አብረው ነበሩ፤ ትምህርቱን ይሰማሉ፤ የሚያደርገውን ያያሉ፤ ያልገባቸውን ይጠይቃሉ። ጌታም እስከሚገባቸው ድረስ ያብራራላቸዋል። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከእርሱ ጋር እንዲሆኑ የጠራቸውን ደቀ መዛሙርት ጥቂት ጊዜ ከእርሱ ጋር ከሆኑ በኋላ የመጀመሪያ ተልዕኮ ይሰጣቸዋል። ተልዕኮአቸውን ሲፈጽሙ ወደ እርሱ ተመልሰው የሥራ እፈጻጸማቸውን ይነግሩታል። ጌታም ትክክለኛ መረዳትን ከሰጣቸው በኋላ ለሌላ ተልዕኮ ይልካቸዋል (ሉቃ 10)። ይህ ከእርሱ ጋር የመሆን ከእርሱ የመማርና ያዘዛቸውን በመፈጸም አገልግሎቱን በመለማመድ የተሟላ ደቀ መዛሙርትን የማሳደጊያ መንገድ ነው።

ደቀ መዛሙር የማድረግ ሂደት እውነት የሆነውን በማስተማርና በማሳወቅ የሚቀጥል ጉዞ ነው። ደቀ መዛሙር ማድረግ መልካም ውጤት የሚኖረው ከእኔ ተማሩ በማለትና በነፃ በማሳየት ነው። ጌታ ኢየሱስ ይህን ሁሉ ለደቀ መዛሙርቱ አድርጓል በፍጹም አሟልቷል።

ደቀ መዛሙር መሆን የጌታ ኢየሱስ ተከታይና የእርሱ ታማኝ ባሪያ መሆን ስለሆነና የባሪያ (እገልጋይ) ተግባሩ ደግሞ ከጌታው የሚቀበለውን ተልእኮ መፈጸም በመሆኑ ሁሉም ደቀ መዛሙርት ከጌታ እንደሚሰጣቸው ጸጋ እገልጋዮች መሆን ይገባቸዋል።

ወይም → ማለጥ
 - ማለጥ → ማለጥ
 - ማለጥ ① - ማለጥ
 - " ② - ማለጥ

ክፍል 5

መልካም ሥራና የነቢይነት ተልእኮ

ቤተ ክርስቲያን ወደ «ውጭ» ከሚኖሯት ሁለት ተግባሮች መካከል የመጀመሪያውን በቀደመው ክፍል 4 ተመልክተናል። ይህ ወደ ውጭ ከሚኖራት ሁለተኛው ተግባር ደግሞ በአሁኑ ክፍል 5 የቀረበው የመልካም ሥራና የነቢይነት ተልእኮ ነው። መልካም ሥራ እግዚአብሔር በምሳሌው ለፈጠረው ሰው ወንጌልን ከመስበክ ጋር መሰራት አገልግሎት መስጠት ነው። ለነፍሱ መዳን ወንጌል ይሰበክለታል፤ ለሥጋው የሚያስፈልገውን ደግሞ በበጎ ሥራ ሊደረግለት ይገባል።

ምዕራፍ 17

መልካም ሥራ

17.1 «ባልንጀራዬ ማን ነው?»

«ባልንጀራዬ ማን ነው?» (ሉቃ 10:29) የሚለውን ጥያቄ የጠየቀው የሕግ ባለሙያ ሕግን የሚያውቅ ሰው ቢሆንም ገና የባልንጀራን ትርጉም ከጌታ መማር ነበረበት። ጌታ በሉቃ 10:29-37 አንዳስተማረው፡- በወንበዴዎች እጅ ለወደቀው ሰው ባልንጀራ የሆነው ካህን ወይም ሌዋዊው ወይም አይሁዳዊው ሰው ሳይሆን፤ የራራለትና ከወደቀበት ያነሣው፤ በቁስሉ ላይ ዘይትና የወይን ጠጅ አፍስሶ ያሰረለት፤ ከገንዘቡም አውጥቶ የክፈለለት ሰው ነው። በዚያን ዘመን አይሁድና ሳምራውያን «አይተባበሩም» ነበር (ዮሐ 4:9)፤ የስግደት ቦታቸው የተለያየ ነበር (4:20)፤ በመካከላቸውም መጠላላት ነበር (ሉቃ 9:52)፤ ግን ለወደቀው ያዘነለት ሳምራዊው ነው።

እንግዲህ ባልንጀራ «ምሕረትን» የሚፈልግ በችግር ላይ የወደቀ ሰው ነው። «ምሕረት» የሚያስፈልገው ሰው መጠላላት ካለበት ወገን እንኳን ቢሆን በጌታ በማመን ዳግመኛ የተወለደ ሰው እነዚህን ግድግዳዎች ሁሉ አልፎ የሚሄድና በእግዚአብሔር ስም ለሌላው መልካም የሚያደርግ ነው። ይህ መልካም ሥራ ነው።

ለእግዚአብሔር ክብር የሚደረግ የፍቅር ርኅራኄ የዘር፤ የቋንቋ ልዩነት፤ የሀገር ድንበር አይገድበውም። ወንጌል የሚሰበከው ለሁሉም ሰው የመሆኑን ያህል መልካም ሥራም የሚደረገው በእግዚአብሔር አምሳል ለተፈጠረ፤ ለተቸገረ ለማንኛውም ሰው ነው። ስለዚህ «ባልንጀራዬ ማን ነው?» ለሚለው ጥያቄ መልሱ የተቸገረና አርዳታ የሚያስፈልገው ሁሉ ነው። የጌታ ቃል እንደሚል ለሚወዱን ብቻ መልካም ብናደርግ በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ የለውም።

በአጠቃላይ መልካም ሥራ በሰዎች ፊት በአግባቡና እግዚአብሔርን በመፍራት መመላለስን ሁሉ የሚያጠቃልል ሆኖ በተለይ ደግሞ መልካም ሥራ በኢየሱስ ክርስቶስ ከማመን የሚመነጭ ለሰዎች የሚደረግ በጎ ተግባር ወይም አገልግሎት ነው። ይህም የተራቡትን በማብላት፣ የተጠሙትን በማጠጣት፣ የታረዙትን በማልበስ፣ የታመሙትን በመንከባከብ፣ የታለሩትን በመጠየቅ፣ ችግሮችንና ድሆችን በመርዳት፣ ለመበለቶችና ወላጆች ለሌላቸው ልጆች በመጠንቀቅና በመሟገት የሚገለጽና እግዚአብሔርን የሚያከብር ሥራ ነው። ይህ «የምሕረት» አገልግሎት ነው (ሉቃ 10:37)።

መልካም ሥራ ለተቸገሩት ቸርነት በማድረግ በተግባር የሚገለጽ ሲሆን፣ እንዲሁም በሌላው ሰው ላይ «በልብ» ክፉ አለማሰብንም ይጨምራል። መልካም ሥራ ተግባርንና አላብን፣ ቃልንና ሥራን በአንድነት ያጠቃልላል። ስለሆነም መልካም ሥራ የጽድቅ ውጤት ነው፣ መቀደስ ነው።

መልካም ሥራ ለተወሰነ ጊዜ ለተቸገሩት ቸርነት ከማድረግ ያለፈም ነው። መልካም ሥራ ለረጅም ዘመን የሚቆይ የልማት ተግባርን ያጠቃልላል። ቤተ ክርስቲያን አቅሟ ሲፈቅድና ሁኔታው ምቹ ሲሆንላት ከተልኮዋ ጋር ተስማሚ የሆኑ የልማት ሥራዎችን ልታከናውን ይገባል። ቤተ ክርስቲያን ቀጣይነት ባለው የልማት ተግባር ስትሰማራ ልታስተውላቸው ከሚገቡ ነጥቦች መካከል የሚከተሉት ይገኛሉ።

① የልማት ተግባርን የሚሠሩ ሌሎች ድርጅቶች በመኖራቸውና ሦስቱን የቤተ ክርስቲያን ዋና ተልዕኮዎች (ማለትም አምልኮ መተናነጽ ወንጌልን ማድረስ) ግን በምድር ላይ የምታከናውን ቤተ ክርስቲያን ብቻ በመሆኗ

② የልማት ተግባር እንደየአገሩ ሁኔታና እንደ አስፈላጊነቱ በሥራ ላይ የሚውል ሲሆን ሦስቱ ዋና ተልዕኮዎች ግን በየትኛውም አገርና ማንኛውም ጊዜ ያለማቋረጥ በቤተ ክርስቲያን መከናወን ያለባቸው ስለሆኑ

ቤተ ክርስቲያን ከሦስቱ ዋና ተልዕኮዎቿ መዘናጋት አይኖርባትም።

ይህም ሆኖ የልማት ሥራን በሚመለከት በተጨማሪ የሚከተለውን ማጤን ያስፈልጋል።

1. መልካም ሥራ በተለይም ደግሞ የልማት ሥራ ከገንዘብና ከንብረት ጋር የተቆራኝ በመሆኑ ገንዘብ የማንጓዝና ሰውን ባሪያው የማድረግ አደገኛ ባሕርይ ስላለው (ማቴ 6:24፣ ዮሐ 12:6፣ ዕብ 13:5) ሥራው በብርቱ ጥንቃቄ ግልጽ የአሠራርና የተጠያቂነት ስርዓት ባለው ሁኔታ መሠራት አለበት
2. ከአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ተግባር አንጻር በመልካም ሥራ ቅድሚያ የሚሰጠው ቤተ ክርስቲያን ለራሷ ችግሮች (ለቅዱሳን) ለመበለቶችና ወላጆች ለሌላቸው ልጆች መጠንቀቅ፣ ድጋፍ በደረግላቸው ራሳቸውን መቻል የሚችሉትን አስፈላጊውን ድጋፍ በማድረግ ማስቻል፣ እንዲሁም ለሌሎች ቤተ ክርስቲያኖች ያሉ ችግሮችን መርዳት ይሆናል።

3. ከዚህ አልፎ ቤተ ክርስቲያን ለሰዎች ሁሉ የጌታን ፍቅር በመልካም ሥራ (የልማት ሥራ) መግለጽ ይጠበቅበታል። ይህንም ከወንጌል ሥርጭት ጋር በማጣመር ልታከናውን ይገባታል። ይህም ሙሉውን ሰው ማገልገል ነው።

17.2 «ለድሀ የሚራራ እግዚአብሔርን ያከብራል»

ሰው እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በቃል ኪዳን መሠረት ቢኖር በምድር ላይ ድሆች ባልኖሩም ነበር። ይህ እግዚአብሔር ለእስራኤል የሰጠው የተስፋ ቃል ነው፤ እንዲህ ሲል፡- «አምላክህ እግዚአብሔር ትወርሳት ዘንድ ርስት አድርጎ በሰጠህ ምድር ላይ እግዚአብሔር በእውነት ይባርክሃልና አንተ የአምላክህን የእግዚአብሔርን ቃል ፈጽመህ ብትሰማ፤ ታደርጋትም ዘንድ ዛሬ የማዝዝህን ይህችን ትእዛዝ ሁሉ ብትጠብቅ በመካከልህ ድሀ አይኖርም» (ዘዳ 15:45)። ነገር ግን ሰው በኃጢአት ምክንያት የራሱን የሚፈልግ በመሆኑና በቃል ኪዳን ባለመኖሩ «ድሆች ከምድሪቱ ላይ አያልቁምና» (ዘዳ 15:11) ተብሏል። እንዲሁም ጌታ ኢየሱስ «ድሆች ሁል ጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና» (ማቴ 26:11) በማለት ተናግሯል።

እግዚአብሔር ሁል ጊዜ ለድሆች ያስባል፤ ይራራላቸዋል። ስለዚህም የጌታ ቃል፡- «ድሀን የሚያስጨንቅ ፈጣሪውን ይሰድባል፤ ለድሀ ምሕረትን የሚያደርግ ግን ያከብረዋል» (ምሳ 14:31)¹⁵⁸ ይላል። ለድሀ የማይራራና ድሀን የሚያስጨንቅ አምላክን መሳደብ የሚሆንበት ምክንያት እግዚአብሔር የድሀና የሀብታም ፈጣሪ በመሆኑ ነው። «ባለጠጋና ድሀ ተገናኙ እግዚአብሔር የሁላቸውም ፈጣሪ ነው» (ምሳ 22:2) እንደሚል ሁሉንም እግዚአብሔር በአምሳሉ ፈጠራቸው፤ ሁሉም እግዚአብሔርን ይመስላሉ። ለድሀ የሚሰጥ ለእግዚአብሔር እንደ ሰጠ ነው። «እውነት አላችኋለሁ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ወንድሞቼ ለአንዱ እንኳ ስላደረጋችሁት ለእኔ አደረጋችሁት ይላቸዋል» (ማቴ 25:40)።

እግዚአብሔር የማንም ባለ ዕዳ አይሆንም። ሰው ለድሀ የሰጠውን እግዚአብሔር በመረጠው መንገድ እግዚአብሔር መልሶ ይከፍለዋል። «ለድሀ ቸርነትን የሚያደርግ ለእግዚአብሔር ያበድራል፤ በጎነቱንም መልሶ ይከፍለዋል» (ምሳ 19:17)።

«ከመሥዋዕት ይልቅ እግዚአብሔርን ማወቅ እወድዳለሁና» (ሆሴ 6:6) የሚል እግዚአብሔር እንዲሁ «እግዚአብሔር ከአንተ ዘንድ የሚሻው ምንድን ነው? ፍርድን ታደርግ ዘንድ፤ ምሕረትንም ትወድድ ዘንድ፤ ከአምላክህ ጋር በቸሕትና ትሄድ ዘንድ አይደለምን?» (ሚክ 6:8) ይላል። እግዚአብሔር ለድሆችና ለሰው ሁሉ መልካም ነው።

ፍርድ የሚጎድለው ከማንም ሰው ይልቅ በድሆች ላይ ነው። እግዚአብሔር ለሌላቸውና ለደካሞች ያዝናል፤ ያስብላቸዋል። ወላጆች ለሌላቸው ልጆችና ለመበለቶች መጠንቀቅ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኘዋል። ቃሉ እንደሚል፡-

¹⁵⁸ በአዲሱ መደበኛ ትርጉም - «ድሆችን የሚያስጨንቅ ፈጣሪያቸውን ይንቃል፤ ለተቸገሩ የሚራራ ሁሉ ግን አምላክን ያከብራል» ይላል።

«እውነተኛውን ፍርድ ፍረዱ ቸርነትንና ምሕረትን ሁላችሁ ለወንድሞቻችሁ አድርጉ፤ መበለቲቱንና ድሀ አደጉን፤ መጸተኛውንና ችግረኛውን አትበድሉ፤ ከእናንተም ማንም በወንድሙ ላይ ክፉውን በልቡ አያስብ» (ዘካ 7:9-10)።

እግዚአብሔርን ማወቅ ከሚገለጥበት መንገድ አንዱ ችግረኞችን በመርዳት ነው። በደቀ መዛሙርት ዘንድ ለድሆች መስጠት የታወቀ ነገር ነው (ዮሐ 13:29)። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን አድርጓል (ሐዋ 24:17)።

በመጽሐፍ ቅዱስ፡- ከመልካም ሥራ ጋር በተያያዘ መንገድ «ባልንጀራ» የሚለው ቃል አገልቶ የሚያሳየው ለተደረገላቸው ልግስና ወሮታ እንዲመልሱ የማይጠበቁ ሰዎችን ነው። እነዚህም ድሆች የሆኑ ወይም ከአቅማቸው በላይ በሆነ ችግር ውስጥ የወደቁ ሰዎች ናቸው። ወሮታን ወይም ምስጋናን በመጠባበቅ ለድሀ መስጠት በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ አያስገኝም። እንጀራን ለተራብ መቁረስና ድሆችን ማሰብ እግዚአብሔር ጸምን እንዲቀበል፤ ጸሎትን እንዲሰማ ክብሩንም እንዲገልጥ ምክንያት ይሆናል።

ለሠራተኛ ደመወዙን ያለ ማገላላት በወቅቱ መክፈል የእግዚአብሔር ትእዛዝ ነው። ያለዚያ እንደ ኃጢአት ይቆጠራል። ሠራተኛው ከሚያምኑት ወገን (እስራኤላዊ) ወይም ከማያምኑት ወገን ቢሆን ለሁሉም ደምወዛቸውን በወቅቱ መክፈል ይገባል። ይህ ሳይሆን ቢቀርና ሠራተኛው ወደ እግዚአብሔር «ይግባኝ» ብሎ ቢጮህ እግዚአብሔር የድሀውን ጩኸት ይሰማል።

ድሀና ችግረኛ የሆነውን ምንደኛ ከወንድሞችህ ወይም በምድርህ በአገርህ ደጅ ውስጥ ከሚቀመጡት መጸተኞች ቢሆን አታስጨንቀው። ድሀ ነውና ነፍሱም ጠንክራ ትፈልገዋለችና ወደ እግዚአብሔር እንዳይጮኽብህ ኃጢአትም እንዳይሆንብህ ደመወዙን ፀሐይ ሳይገባ በቀኑ ስጠው (ዘጸ 24:14-15)።

እነዚህ መልካም ሥራዎች ድሆችን ከእግዚአብሔር በሆነ ፍቅር ከመውደድ ይመነጫሉ። ለድሆች የሚደረግ መልካም ሥራ በሦስት መንገድ ሊሆን ይችላል።

- የመጀመሪያው በሚያስፈልጋቸው በመሠረታዊ ፍላጎታቸው መርዳት፤
- ሁለተኛው ድሆችን ባለ መጨቆን፤ ባለ ማስጨነቅና በቅን በመፍረድ ሊሆን፤
- ሦስተኛው ፍርድ ሲጎድልና ሚዛን ሲንሸራተት ስለ ድሆች በመቆም ነው።

17.3 መልካም ሥራ የክርስቶስን ፍቅር ይገልጻል

ጌታ ኢየሱስ ለታመሙት ይራራላቸውና ይፈውላቸው ነበር። «ወጥቶም ብዙ ሕዝብ አየና አዘነላቸው፤ ድውዮቻቸውንም ፈወሰ» (ማቴ 14:14)። ለተራቡት ስለሚያዝንላቸው ይመግባቸዋል። «ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ ሕዝቡ ከእኔ ጋር እስካሁን ሦስት ቀን ውለዋልና የሚበሉት ስለሌላቸው አዝንላቸዋለሁ።

በመንገድም እንዳይዘሉ ጠማቸውን ላስናብታቸው አልወድም አላቸው» ማቴ 15:32:: እንዲሁም በማቴ 20:34 እንደምናየው «ኢየሱስም አዘነላቸውና ዓይኖቻቸውን ዳሰሰ ወዲያውም አዩና ተክተሉት»:: እንዲህ ዓይነቱ የርገራጌ አገልግሎት ለተራቡት ምግብን፣ ለበሽተኞች ፈውስን ከመስጠት አልፎ ለነፍሳቸው መዳን ምክንያት ይሆናል:: የሚፈውሱት ሁሉ ወደ ደኅንነት ላይመጡ ይችላሉ:: ሆኖም በፍቅር የተደረገ አገልግሎት ወደ ደኅንነት ለመምጣት ምክንያት የሚሆንላቸው ብዙ ናቸው::

ድንቅና ተአምራት የእግዚአብሔርን ኃይልነት የሚገልጹ መለኮታዊ ሥራዎች ናቸው:: እግዚአብሔር የቃሉን ሕያውነት በተአምራት ያጸናል:: ጌታ ኢየሱስ የተናገረውን ቃል በድንቅና በተአምራት ያጸና ነበር:: የጸጋ ስጦታዎች ሁሉ በፍቅር ሲሠሩ ለአገልጋዩ ደስታ፣ ለእግዚአብሔር ክብር ይሆናሉ::

ኢየሱስ ሕዝቡ መሪና አስተማሪ ሲያጡ ያዘንላቸዋል:: «ኢየሱስም ወጥቶ ብዙ ሕዝብ አዩና እረኛ እንደሌላቸው በጎች ስለ ነበሩ አዘነላቸው፤ ብዙም ነገር ያስተምራቸው ጀመር» (ማር 6:34):: ጌታ ኢየሱስ ሕዝቡ መሪና አስተማሪ ሲያጡ፣ እንዲሁም ሲራቡ ያዘንላቸዋል (8:2)፤ ያስተማራቸውንም ሰዎች በልተው እስኪጠግቡ ድረስ ይመግባቸዋል (ማር 6:35-44)::

እንግዲህ የጌታ ኢየሱስ አገልግሎት የሚያገለግላቸውን በመውደድና ለእነርሱም ከመራራት የተነሣ የሚደረግ የርገራጌ አገልግሎት ነበር:: ወንጌልን ማስተማርም ሆነ የተራቡትን መመገብ ሁሉም ጌታ ኢየሱስ ለሰው ያለውን ፍቅርና ርገራጌ ያሳያል::

ቤተ ክርስቲያን ለታመመ፣ ለተቸገረ፣ ለተራብ ሰው የምሕረት አገልግሎት ስትፈጽም የእግዚአብሔርን መልካምነት ትገልጻለች:: መልካም ሥራ በእግዚአብሔር ፊት የከበረ የሚሆነው ለተቸገሩት በመራራት የተደረገ ሲሆን ነው:: የኢየሱስ ክርስቶስ አካል የሆነችው ቤተ ክርስቲያን የተራቡትን የምትመግበው፣ የተቸገሩትን የምትረዳው የዚህ ጌታ አካል በመሆንዋና የእርሱን ባሕርይ የምትገልጽ ስለሆነች ነው::

መልካም ሥራን በሚመለከት ቤተ ክርስቲያንን ከሌሎች ሰብዓዊ ድርጅቶች የተለየች የሚያደርጋት ሕያው የክርስቶስ አካል በመሆኗ፣ ሁሉን ለእግዚአብሔር ክብር ማድረጓና የምታከናውነውንም መልካም ሥራ የምትፈጽምበት መንገድ ንጹሕ፣ የክርስቶስን ፍቅር የሚያሳይና «የጽድቅ» መንገድ መሆኑ ነው:: ስለሆነም መልካም ሥራዎች ሁሉ እንደ እግዚአብሔር ቃልና ለእርሱም ክብር በሚሆን መንገድ መከናወን አለባቸው::

በዚህ መጽሐፍ የቀረበው መልካም ሥራ በክርስቶስ የሚያምኑት በየግል እንዲሁም ቤተ ክርስቲያን በወል ስለምታደርገው በጎ ተግባር ነው:: እነዚህ መልካም ሥራዎች ድሆችን ከእግዚአብሔር በሆነ ፍቅር ከመውደድ ይመነጫል::

እንግዲህ ይህ መልካም ሥራ የእግዚአብሔር መልካምነት መግለጫ መንገድ ስለሆነ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለቅዱሳን (ለአማኞችና) ከቤተ ክርስቲያን ውጪ ላሉት (ለማያምኑት) ሁሉ መከናወን ያለበት ነው:: መጽሐፍ «...ለሰው ሁሉ ይልቁንም ለሃይማኖት ቤተ ሰዎች መልካም እናድርግ» (ገላ 6:10) ይላልና::